

HEBREERNE, KAPITTEL FIRE

 . . . er å vite mer om vår velsignede Herre. Og det er vår—vår hensikt med å samles her, er for den hensikten, og nå, og for å be for Guds syke barn. Og denne morgenen fikk vi en—en fantastisk velsignelse fra Skriften.

² I hvert møte prøver vi å ta en del av . . . Jeg underviser i Hebreerbrevet, har gjort det i de siste par ukene nå. Og nå, om det er Herrens vilje, vil vi fortsette på onsdag kveld, deretter på søndag morgen og søndag kveld, fortsetter så lenge jeg skal være her denne gangen. Ikke noen vekkelse, selv om det er vekkelse, møter til våre faste kveldsmøter. Og derfor er vi veldig, veldig glade for å ha denne tiden til å møte våre gode venner fra byene omkring og rundt omkring fra Falls Cities her. Og hvis—hvis vi skulle få en avlysning eller noe, kan det hende at Herren leder oss ganske snart, til . . . kanskje vi kunne ha noen få kvelder kanskje, i gymsalen eller noe, etter en stund, hvis det ser ut som Herren leder i den retningen, til et sted hvor vi kunne samle folket vårt.

Og vi så folk komme og dra med en gang og sa: “Det var ikke mulig å—å komme inn.” Selvfølgelig, tabernaklet er fryktelig lite. Det rommer bare veldig, veldig få mennesker, og vi er bare så glade for at dere er villige til å komme og sitte i varmen for å høre Herrens Ord. Og vi ber om at Gud virkelig må velsigne dere rikelig og hjelpe dere.

³ Og nå i kveld ønsker vi, begynner vi på det 4. kap- . . . Hvor mange var her i morges? La oss se hendene deres. Åh, det er fantastisk, praktisk talt alle sammen. Og vi er på, begynner på det 4. kapitlet av Hebreerbrevet. Åh, hvilket vidunderlig Brev! Setter dere pris på Det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Og det sammenligner Skriftsted for Skriftsted.

⁴ Og Paulus, før han i det hele tatt ville vitne om opplevelsen sin, måtte han først dra ned til Arabia og finne ut om det var Sannheten ifølge Ordet. Jeg liker det. Og i leksjonen i morges fant vi ut, i undervisningen i morges, at Kristus var den samme i går, i dag og for evig. Og Paulus fant ut at den samme Ildstøtten som ledet Israels barn, hadde møtt ham på veien til Damaskus. Vi fant ut at Ildstøtten som ledet Israels barn ut av ørkenen til det lovede land, møtte Paulus på veien til Damaskus og kalte Seg: “Jesus.”

⁵ Der så vi den sanne, suverene Guddommen til Jesus Kristus. Hele Brevet her er bare en åpenbaring av Jesus Kristus. Og Han kom, vi finner at: “Mange ganger og på mange måter, har Gud talt til fedrene gjennom profetene; i de siste dager gjennom Sin Sønn, Kristus Jesus, har Han åpenbart Seg Selv.” Og Boken fra 1.

Mosebok til Åpenbaringen er ikke noe annet enn én kontinuerlig, vedvarende åpenbaring av Herren Jesus.

⁶ Og vi finner ut at Han var den Ene som var i den brennende busken. Vi finner ut at Han var den Ene som var hos Gud før verdens grunnleggelse. Og vi finner ut at Han i Det nye testamentet var Gud og Menneske forent. Og så da Han forlot Det nye testamentet for å dra til Himmelen, sa Han: “Jeg kom fra Gud, og Jeg vender tilbake til Gud.”

⁷ Og så da Paulus møtte Ham, var Han i den samme form som Han var da Han ledet Israel, en Ildstøtte. Og Paulus så Ham rett inn i ansiktet da han var uomvendt, og det gjorde at han fikk problemer med øynene resten av sitt liv. Han ble blindet, og i mange dager kunne han ikke se noe i det hele tatt. Han måtte bli ledet til gaten som ble kalt Den Rette.

⁸ Og Gud hadde en profet der nede som Han talte til, som het Ananias, som kom inn ved en visjon og la hendene sine på Paulus og sa: “Broder Saulus, motta ditt syn.”

⁹ Og vi finner så ut at den samme Hellige Ånd, den samme Herren Jesus kom til Peter i form av et Lys og fridde ham ut fra fengselet.

¹⁰ Og vi ser at den samme Herre Jesus i våre dager fremdeles er i denne Ildstøtten (Lyset) som leder Sitt folk (Sin Menighet), utfører det samme, gir visjoner; kommer og legger hendene på folket etter en visjon. Herren Jesus, Han Som møtte meg hjemme forrige søndag morgen og sa det er en mann som kommer, mørkhåret, grålig. Han er en greker. Hans kone er middelaldrende og vil gråte ved alteret.

¹¹ Noen av dem fortalte det og visste at det ville skje. Han var både invalid, balansenerven i hodet hans var ødelagt. Han klarte ikke engang å ha kontroll på føttene eller bena sine. Og han var blind. Og for å gi det en dobbel stadfestelse: Jeg fikk en liten dame til å komme å be for de syke først, snudde meg så rundt og fikk broder Thom til å komme å be. Og vi satt her og så det utfolde seg. Og så gikk jeg ned og ba for de syke og gikk tilbake. Og hun kom, helt nøyaktig som visjonen viste og tok meg i armen og begynte å gråte og fortalte at dr. Ackerman hadde sendt dem hit. Dr. Ackerman er en nær venn av meg, katolikk. Sønnen hans er prest i klosteret i—i Saint Meinrad nede i Indiana. Og denne mannen var fra Jasper. Og Herren helbredet ham ut fra rullestolen. Han reiste seg og gikk. Han kunne se like godt som alle andre. Og gikk ut av bygningen, normal og frisk. Alt etter en visjon!

¹² “Broder Saulus, Herren Jesus som viste Seg for deg på veien, har sendt meg for at jeg skal legge hendene på deg, slik at du kan få synet igjen og bli fylt med Den Hellige Ånd.” Fantastisk.

13 “Så finner vi ut, da vi har denne store frelsen, skulle vi ikke . . . Vi kunne ikke slippe unna Guds straffedommer og vrede hvis vi ringeakter en slik stor frelse.”

14 Nå skal vi begynne å lese i kveld, fra, og begynner i det 4. kapitlet av Hebreerbrevet. Hvis noen ønsker å følge med, har vi noen Bibler her. Hvis de ville ha en, ja, så vil en av møtevertene gi den til dere, hvis dere rekker opp hånden, disse—disse Biblene. Hvis en av brødrene her vil ta . . . Det er to Bibler som ligger der tror jeg.

15 Og nå skal vi skynde oss, for vi har nattverd om en stund. Og der vi slutter i kveld, vil vi begynne igjen onsdag kveld. Nå, jeg tror at vi i morges begynte å lese i det 15. verset.

16 Kanskje noen ikke vet at jeg bruker briller til å lese med. Jeg begynner å bli gammel. Og jeg kan fremdeles lese, men jeg klarer ikke å få det med meg raskt, spesielt når jeg har små bokstaver her, liten skrift.

17 Og jeg gikk for å få undersøkt øynene mine, for å se om jeg virkelig holdt på å miste synet. Synet var på ti-ti. Han sa: “Men du er over førti, sønn.” Han ga meg noe å lese, sa: “Begynn å lese det.” Jeg leste det. Og jo nærmere jeg kom, desto tregere gikk det. Og da det kom omtrent *slik*, stoppet jeg. Så satte han inn der til ti-ti, da kunne jeg lese det hvor som helst. Men han sa: “Det som skjer når du passerer førti, er at øyeplene blir flate.”

18 Nå, jeg kan myse med øynene og lese *så* nær meg, men man må myse. Derfor lagde han et par briller til meg. Jeg kan se det hvor som helst, når det er helt nær meg. Nå, når det kommer på avstand fra meg, kan jeg ikke se med disse tingene i det hele tatt. Men jeg leser dette, leser det herfra med brillene.

19 Nå, i morges hadde vi den siste delen av det 3. kapitlet av Hebreerne. Og, åh, hvilke verdifulle kjernepunkter vi finner! Lytt nå, jeg ønsker å lese igjen, slik at vi får en bakgrunn nå. Ikke snakke om det, men bare liksom gjengi det litt.

For det er sagt: I dag om dere . . . hører hans røst, da forherd ikke deres hjerter, som under opprøret.

For noen, dem, de hørte Ordet, og likevel gjorde opprør da de hadde hørt Ordet, var det ikke alle de som kom ut fra Egypt ved Moses?

20 Nå, i dette fant vi ut i morges at Han sa: “Forherd ikke deres hjerte nå, som i opprørets dager.” Det var da de gjorde opprør mot Gud og gjorde Ham vred, fordi Han hadde gitt dem Moses, Sin profet, og et tegn som var med Moses. Hvor mange i klassen i kveld vet hva det tegnet var? Ildstøtten, Hebreerne 13.

21 Nå, vi vet ikke om forsamlingen så tegnet eller ikke. Men Moses så Den, for Moses møtte Ham først i en brennende busk. Han var en Ild. Og Israels barn adlød Moses og forlot Egypt. Og så snart de kom ut av Egypt, fant vi ut at Gud ledet dem rett inn i

en felle. Der Faraos hær var bak dem, Rødehavet på begge sider, og Gud satte dem på prøve; og de ble redde. Og det provoserte Gud. Han sa: "Hvorfor roper dere til Meg?" Sa: "Bare tal og gå videre." Jeg liker det.

²² Nå, de fulgte Moses, som Moses fulgte Støtten og Skyen, og de var på vei til det lovede land. Vakkert bilde på Menigheten i kveld, på vår vei til det lovede Land, ledet av den samme Ånd, samme tegn og under som Gud talte om.

²³ Legg merke til nå. Så kom de til Sin-Ørkenen. Vannet var "bittert", *Mara*. Hvorfor ledet Gud dem til bittert vann? Ser ut som Han burde ha ledet dem til godt vann. Men Han ledet dem til bittert vann slik at Han kunne prøve deres tro. Han liker å gjøre det. Han liker å la prøvelser komme over deg, vise at Han kan vise deg Sin kjærighet og Sin kraft. Hvordan kan folk i dag som ikke tror på en Gud som gjør mirakler, når prøvelser kommer, gir de bare opp og går? Men vi tror at "Gud gjør mirakler". Han kan ikke . . . Gud må . . .

²⁴ Lytt til dette. Hvis Gud ikke handler på samme måte når de samme omstendighetene oppstår, så er Gud skyldig i å gjøre forskjell på Sitt folk. Guds suverenitet krever at Han utfører det samme i hvert tilfelle slik Han gjorde i det første tilfellet, ellers gjorde Han feil da Han handlet i det første tilfellet. Hvis Gud ikke handler på samme måte Han gjorde i det første tilfellet, hvis Han handler annerledes i det andre tilfellet, så handlet Han feil da Han handlet i det første tilfellet. Hvis Gud helbredet de syke i Det gamle testamentet, må Han gjøre det i Det nye testamentet og i dag, ellers gjorde Han feil da Han helbredet dem der tilbake. Han må handle på samme måte hver gang. Og Han vil gjøre det, når den samme troen oppfyller vilkårene. Feilen ligger i oss, ikke i Gud. For vi ser Ham i noen og mange, gjøre mektige, enestående mirakler. Vi vet det. Kritikerer kan ikke si: "Det er ikke slik." For vi ser bevis på Det, og der er det.

²⁵ De pleide å si: "Vis meg et mirakel." De kan ikke si det noe mer. Vitenskapen kan ikke si det noe mer. Vi kan uten tvil bevise det for den vitenskapelige verden. Og den vitenskapelige verden har vært vitne til at et overnaturlig Vesen, i form av en Ildstøtte, er med oss. Her er Hans bilde, rett her, og ett henger i Washington, DC, i kveld. Det er den samme Kristus.

²⁶ Så det var en tid da brødrene mine i tjenesten pleide å si til meg: "Åh, broder Branham, det er djevelen. Ikke rot deg borti det." Det skremte meg.

²⁷ Og jeg ville ikke forkynne det før Gud kom og åpenbarte det, at: "Han er den samme Jesus, den samme Ene." Åh, prøv så og rist det bort fra meg? Kan ikke skje. For det er Skriften. Det er Guds Ord. Det er ikke bare en svevende opplevelse. Det er en opplevelse som er støttet opp av Guds Ord og Guds Evige velsignede løfte.

28 Nå, vi legger merke til her da, at Han sa.

For noen hørte og likevel gjorde opprør . . .

Ja visst. De gikk lei hver gang de kom til en konfrontasjon. Hva gjorde de da? De ble sinte og gikk lei og ønsket å vende tilbake og: "Hvorfor skjedde *dette* med meg?"

29 Det rare er at i morges, etter at jeg forkynte det med all min styrke, så var det mange som kom til alteret og betvilte Det: "Hvorfor skjer dette med meg?" Ser dere hvordan Det går? Det går rett over hodene på folk. Folk er akkurat de samme.

30 Jesus sa: "Dere har øyne, men dere kan ikke se." Han sa det til disiplene.

31 De sa: "Se, nå taler Du rett ut. Nå tror vi. Ingen trenger å fortelle Deg noe, for Gud viser Deg det."

32 Han sa: "Nå tror dere, etter all denne tiden?" Skjønner?

33 Du må ikke sette spørsmålstegn ved noe overfor Gud. "For de rettferdiges trinn er bestemt av Herren." Og enhver prøvelse er lagt på deg, for å prøve deg. Og Bibelen sier: "De er mer dyrebare for deg enn gull." Så hvis Gud lar noen få, lette lidelser komme til deg, husk, det er for å korrigere deg. "Enhver sønn som kommer til Gud må først bli tuktet av Gud og prøvd og få barneopplæring." Det er ingen unntak. "Enhver sønn som kommer." Og disse vanskelighetene skjer, de oppstår for å se hva slags holdning du vil ta. Skjønner? Det er Gud, på dette teste-området. Det er alt jorden er, er et teste-område, og stedet der Han forsøker å sette deg på prøve.

34 Lytt nå idet vi går videre. Og jeg ønsker å ta den siste delen av det.

Og hvem var det han sverget ikke skulle komme inn til hans hvile, . . .

Nå, det er det vi kommer til i kveld.

. . . inn til hans hvile, andre enn dem som ikke trodde?

Så vi ser da at de ikke kunne komme . . . på grunn av vanтро.

35 Nå, hva er synd? Vanтро. Gud hadde kommet til dem i en Ildstøtte; sendt Sin profet og salvet ham, gitt ham tegn å utføre foran folket. Og deretter ledet Ildstøtten dem ut ved profeten. Enhver omstendighet de kom til, begynte de å knurre og pirket på alle små feil de fant ved Moses, begynte å klandre og hakke på ham. Og det mishaget Gud, fordi Han sa de syndet.

36 De skulle ha lyttet. Men i stedet for det, lyttet de til fornuften: "Hvordan kan det skje? Hvordan kan disse tingene skje?" Hvis Han er Gud, er alt mulig. Og Han vil få alle ting til å tjene dem til gode som elsker Ham.

37 Nå skal vi gå inn i et stort studium her, det er om "Hvilen", *sabbaten*. Nå, de var pilegrimer på reise. Skjønner? De hadde

vært nede i Egypt i fire hundre år og i slaveri. Og nå var de ført ut ved Guds mirakler i henhold til Hans løfte. Og de var på vei til det lovede land. Og så dukker det opp et overnaturlig Lys iblant dem og begynner å lede dem.

³⁸ Vel, noen sa: “Nå, hør her, hvem er denne Moses? Hvem satte deg til å herske over oss? Er ikke du en av oss? Hvem satte deg her nede til å være sjefen vår? Tror du at du vet mer enn pastoren vår gjør? Tror du at du vet mer enn presten gjør? Tror du—du at du er smartere enn det våre religiøse menn er i denne tid?” Det hadde ingenting med det å gjøre.

Det var Gud i Ildstøtten som stadfestet at Han var med på ferden. Spilte ingen rolle hvem som var smart og hvem som ikke var smart. Hensikten var å følge det Gud hadde satt foran dem.

³⁹ Ja, på det fysiske plan gjorde Moses noe dumt da han prøvde å utfri barna ved Guds Ord, da han førte en gruppe mennesker ut i ørkenen. Når han hadde sin . . . Ja, han var arving til alt de hadde. Han hadde beseiret alle hærer over hele verden. Og der var han, en mektig militærgeneral. Og det neste trinnet var at han skulle bli konge, Farao av Egypt. Ja, han kunne bare ha satt seg på tronen og sagt: “Ja vel, barn, dra nå tilbake til hjemmet deres.” Det avgjør saken; han var en Farao. Men Moses . . .

⁴⁰ Åh, her er det. Ved *tro* så Moses Guds løfte. Og Herrens Engel kom til ham, og han visste mer om Gud i løpet av fem minutter i Nærværet av den Engelen, enn han hadde lært i førti år av lærerne i Egypt. Han visste at Han var til. Han hadde sett det overnaturlige skje.

⁴¹ Han sa: “Jeg vil være med deg, Moses. Jeg vil gå foran deg.” Og de forstod. Og Han ga ham tegn til å utføre.

⁴² Nå, de var på vei til hvilens land. Gud hadde planlagt en hvile for dem, et sted hvor de ikke trengte å bli . . . slavedrivere over dem som pisket dem, for å få dem til å gjøre ting.

⁴³ Hvilket vakkert bilde det er i dag, når vi ser på menigheten og ser menigheten i sin tilstand. Ethvert menneske som er født av Guds Ånd forakter verden: “Og om dere elsker verden eller tingene av verden, er Guds kjærlighet ikke engang i dere.” Det er hva Bibelen sier. Og den sanne pilegrimen som er på vei, han simpelthen hater tingene av verden. Han hater å se menn som drikker. Han hater å se menn som røyker. Han hater å se kvinner på gaten med disse små, uanstendige klærne på seg. Han hater å se terningspill og kortselskaper.

⁴⁴ Og i går, mens broder Tony . . . eller broder Wood og jeg kom nedover gaten, og noen flere, noen av mennene . . . Det var en ung dame der i Louisville som kom nedover gaten, en ung kvinne med vakkert utseende, med klær på seg som var fryktelige; bare litt over hoftene, og et lite bånd som var bundet på hoftene på hver side, og et bitte lite, rundt tøyestykke foran som var bundet bak med en snor. Gikk nedover gaten, helt fryktelig, og hver eneste

mann på gaten kikket på henne. Jeg sa: “Hun forstår ikke at hun er skyldig i Guds øyne, i å drive hor med hver eneste mann som kikket på henne på den måten. Og hun vil måtte svare for å ha drevet hor med de mennene på dommens dag.”

45 Jesus sa: “Hver den som ser på en kvinne for å begjære henne, har allerede drevet hor med henne i sitt hjerte.” Det er riktig.

46 Så, dere ser, broder Wood sa til meg: “Hva tror du det skyldes, broder Branham?”

47 Jeg sa: “Det er enten noe galt mentalt eller demonbesettelse.” Det er bare to ting som kan gjøre det. En skikkelig, anstendig kvinne vil ikke kle seg i de tingene; med mindre hun er demonbesatt. Det er nøyaktig Sannheten.

48 Nå, en pilegrim som er på vei til Himmelen, han lever i en annen atmosfære. Du trenger ikke bekymre deg for at han ser på henne. Han vil snu hodet hvis han har Gud i sitt hjerte, for han lever i en atmosfære som er milevis fra de tingene. Det er riktig. Du vil ikke være skyldig i slike ting på dommens dag. Derfor snur han hodet og sier: “Gud, se i nåde til den kvinnen”, og så går han videre. Vi er på vår reise. Vi er på vår vei til Kanaans Land. Vi er på vei til den Evige og velsignede Hvilen som Gud har gitt oss. Og på reisen blir vi fristet. Vi blir fristet med alle slags ting, men vi blir likevel fristet uten å synde.

49 Følg nå med mens vi går til det 4. verset: “La oss derfor frykte.”

Siden det gjenstår et løfte om å komme inn til hans hvile, så la oss derfor frykte . . .

50 Jeg vil at dere skal huske, at med mindre vi finner ut, med mindre Gud har åpenbart det for oss! Uansett hvor mye vi går på møte, det har ingenting med saken å gjøre. Gud må komme ved åpenbaring og åpenbare Seg for oss, det er det som tar bort alle tingene av verden. “Nå, for det er sagt: ‘I dag om dere . . .’”

51 La oss nå begynne i det—det 4. kapitlet.

Siden det gjenstår et løfte til å komme inn til hans hvile, så la oss derfor frykte . . .

52 Husk nå, da de var på veien til Hvile, ledet Ildstøtten dem. Nå ønsker vi å finne ut: “Hva er denne Hvilen?”

Siden det gjenstår et løfte til å komme inn til hans hvile, så la oss . . . frykte (følg med), så ikke noen av dere skal vise seg å være det foruten.

53 Nå, her er løftet. Her er det vi må frykte: hvis det ikke gjenstår et løfte for oss. Men det er et løfte! Og så, det neste er, gå ikke glipp av det.

54 Nå, tanken er, hvis vi er på vei til Hvilen, hva er Hvilen? Hvor er den? Er det å bli medlem av en menighet? Er det å bli døpt på en bestemt måte? Er det å bli medlem av den største menigheten

i byen? Kle seg i finere klær? Er det utdanning? Er det penger, så vi kan slutte å arbeide og bare legge oss ned resten av livet, som vi kaller det? Det er ikke det.

55 Lytt til hva Bibelen sier det er, og hvordan vi oppnår den.

Siden det gjenstår et løfte til å komme inn til hans hvile, så la oss derfor frykte, så ikke noen av dere skal vise seg å være det foruten.

For evangeliet ble også forkynt for oss (tiden da) slik som det ble for dem . . .

Hva er Evangeliet? De gode nyhetene. De gode nyhetene kom til dem i Egypt om at: "Gud har sendt en befrier, og Han vil føre oss ut og lede oss til det lovede land."

56 De gode nyhetene til oss nå at: "Gud har sendt en Befrier, Den Hellige Ånd, og vi er på vei til det lovede Land." Nå, menneskene har gjort det til læresetninger og denominasjoner, men Gud fastholder at vår *Hvile* er "Den Hellige Ånd".

57 Følg med.

. . . evangeliet ble . . . forkynt til oss slik som det ble for dem. Men ordet som de hørte, ble ikke til noen nytte for dem, det . . .

Husk:

. . . ordet som de hørte, ble ikke til noen nytte for dem, fordi det ikke ble knyttet sammen med troen i dem som hørte det.

58 Åh, mine brødre, la meg stoppe her et øyeblikk. Uansett hvor mye Ordet blir forkynt, hvor mye du liker måten Det blir forkynt på; hvis du selv ikke tar del i Det, vil Det ikke gagne deg det minste.

. . . ikke knyttet sammen med troen ved dem som hørte det.

59 De så Moses' mirakler. De sa: "Det er ikke verst." Og de gikk over. De—de så ham utføre mirakler. Og de så Ildstøtten, kanskje, eller hørte at de snakket om Den. "Åh, det er helt fint."

60 Men det var ikke knyttet sammen med personlig tro. For så snart de kom til ørkenen, begynte de (alle sammen) å knurre. Og Gud sa: "Fordi de tvilte, var det synd." Ikke tvil på noe. Tro. Tvil ikke, uansett hvor vanskelig saken er, tro Det.

61 Nå, de begynte å knurre, og Gud felte dem. Og så sverget Han i Sin vrede at: "De aldri skulle komme inn til Hans Hvile." Og Bibelen sier her, jeg tror Det er i det—det 3. kapitlet, at: "Kroppene deres falt om i ørkenen."

62 Det 3. kapitlet og det 17. verset.

Og hvem var han vred på i førti år? Var det ikke på dem som syndet, så kroppene deres falt om i ørkenen?

⁶³ Og av alle dem som kom ut av Egypt, var det kun to som gikk inn i det lovede land. Ut av hele verden før syndfloden i gammel tid, var det kun åtte sjeler som ble frelst ut av milliarder. “Trang er den port og smal er den vei, og få er det som finner den.”

⁶⁴ Noen mennesker sier: “Men, broder Branham, hva med alle disse tusenvis som Bibelen sier vil være der?”

Husk bare på hvor mange som døde i hver generasjon, som har vært kristne ned gjennom tidsalderen. Alle de vil gjenoppstå. Det utgjør Legemet. Dere forventer at det vil komme ut hundre milliarder fra dagens Amerika, eller andre steder i dagens verden. Det kommer kanskje ikke ut femti. Men den herlige, gjenløste Menighet ligger i støvet og venter. De er Guds juveler som hviler i støvet. Men sjelene deres er under Guds alter. De er ikke i sin riktige stilling. De er i en kropp riktig nok, men ett teofani. Og de roper ut til Gud: “Hvor lenge?” De kan se hverandre, men de kan ikke ta hverandre i hendene i den slags kropp.

⁶⁵ Om du møter moren din i Herligheten i kveld, om du skulle reise, så kunne du ikke ta henne i hånden, for hun har ikke den slags hånd. Du kunne ikke føle den slik du føler den nå. For det er fem sanser som er plassert i denne kroppen for å kontrollere den. Nærværet hennes ville bli følt i en annerledes atmosfære.

⁶⁶ Det er som en mann og kone. Det vil ikke bli tatt til ekte eller gitt til ekte i Himmelen. Hvorfor? Fordi det er en annen slags kjærlighet. Det er intet seksuelt begjær der. Alle de tingene er forbi. Du er rensset og ren.

Men du har aldri levd i den tilstanden, derfor ble du ikke skapt for den tilstanden. Du bare venter der. Men du lengter etter å komme tilbake dit hvor du ble skapt som mann og kvinne, og der vil Gud reise opp den kroppen fra jordens støv og herliggjøre den. Da vil du se, smake, føle, lukte og høre og ha fellesskap. Vi vil aldri vite . . .

Vi kunne aldri glede oss over en Engels liv. Vi ble ikke skapt som Engler. Gud skapte Engler. Men Han skapte deg og meg som menn og kvinner. Det er tilstanden vi vil være i for evig, ved Hans velsignede Komme.

⁶⁷ Nå, se hvordan de gikk glipp av det, fordi de syndet og gikk glipp av herligheten. Gud viste dem Ildstøtten. Han viste dem tegn og under. Han ledet dem ut. Han førte dem inn i prøvelse for å teste og prøve dem.

⁶⁸ Nå, har ikke du hatt en hel del prøvelser? Ikke klag over dem. Vær glad. Gud er med deg. Han forsøker å prøve din tro. Se på Job i Det gamle testamentet, da Han sa: “Har du lagt merke til Min tjener Job, en rettferdig mann, en fullkommen mann? Det er ingen som ham på jorden.”

⁶⁹ “Åh”, sa han, “selvfølgelig, Du har vernet om ham på alle kanter; har ingen problemer, har ingen bekymringer. Han har

ingen økonomiske byrder, alt er fint. Han har ingen sykdom, ingen smerter. La meg få ham. Jeg vil få ham til å forbanne Deg rett framfor Ditt ansikt.”

70 Han sa: “Han er i din hånd, men ikke ta livet hans.”

71 Åh! Han gjorde alt annet enn å ta livet hans, men han klarte ikke å rokke Job. Job visste at han stod klippefast på Ordet. Det er riktig. Og alle djevlene fra helvete kunne ikke rokke ham, for han visste at han hadde ofret offeret. Han var rettferdig. Og de anklagde ham, sa: “Du har syndet Job, og Gud straffer deg.” Han visste at Gud ikke hadde . . . at han ikke hadde syndet framfor Gud. Han visste at han var rettferdig. Ikke fordi han var en god mann, men fordi han hadde akseptert brennofferet i hans sted.

72 Og i kveld vet vi at livet hans viste at han var rettferdig. Og når du . . . Ikke prøver å komme hjem til Herligheten fordi du prøver å hjelpe din neste; det er bra. Ikke fordi du melder deg inn i en menighet; det er bra. Men du kommer hjem til Herligheten fordi du tar imot Jesu Kristi rettferdighet, ikke noe du har gjort selv.

73 Nå, mens vi leser videre.

For evangeliet ble også forkynt for oss, . . . (2. verset) . . . slik som det ble for dem. Men ordet som de hørte, ble ikke til noen nytte for dem, fordi det ikke ble knyttet sammen med troen i dem som hørte det.

Troen var ikke i dem som hørte Ordet.

74 Tenk bare i dag, i den lille, enkle tjenesten som Herren har gitt meg, skulle det være førti millioner amerikanere frelst i kveld. Vet dere hva de sier? “Vel, det er tankeoverføring. Han er en tankeleser. Ikke noe sånt! Nei, han tilhører ikke menigheten vår.” Skjønner? Det er ikke . . . uansett hvor mye du legger det på Ordet og beviser at det er Guds Ord, det er Guds løfte, hvor mye vitenskapen beviser at Det er sant, så kan de fremdeles ikke tro. Bibelen sier de ikke kunne det.

75 Sa: “Så hva er vitsen med å forkynne Det?” Gud må ha et vitne, for å fordømme dem på den Dag. Ordet ble forkynt og stadfestet iblant dem, og i sin uvitenhet vendte de seg likevel bort. Det gjenstår ikke noe annet enn dom. Gud kunne ikke med rette—kunne ikke med rette dømme en nasjon uten at den fikk nåde før den fikk dom. Han er Gud. Han kunne ikke gjøre det.

76 Nå, hva sier vi?

For den som har . . . kommet til tro, går også inn til denne hvilen, som han har sagt: Så sverget jeg i min vrede: De skal ikke komme inn i min hvile, selv om gjerningene var fullført fra verdens grunnleggelse av.

For han har et sted talt på—på den sjuende dagen på denne måten . . .

77 Nå, jeg ønsker ikke å såre folks følelser ved å motsi deres religion. Det er ikke min hensikt. Ute på feltet forkynner jeg bare de vanlige, store, evangeliske, grunnleggende læresetningene. Men i tabernaklet, blant barna mine her, føler jeg at jeg har rett til å forkynne det jeg mener er Lære og Sannhet. Skjønner? Jeg tror det er riktig.

78 Nå, jeg har tusenvis av gode venner som overholder sabbaten, mennesker som er Syvende-dags-Adventister. Noen av de kjæreste vennene jeg har, noen av dem er Syvende-dags-Adventister.

Selv om den store bevegelsen som kalles *Profetiens Røst*, de er helt imot meg. De sa at jeg kom med en uttalelse på talerstolen og sa: “Jeg var Gud. Og at—og at dette Lyset som fulgte var en Engel, og at jeg var Gud. Og jeg kom til verden for å gjøre store ting for å overbevise mennesker om at jeg var Gud.” Nå, det var det *Profetiens Røst* sa om meg der i California. Og hvem enn som fortalte det, vet dere fortalte noe som ikke stemmer.

79 Men først og fremst er det ikke for å motsi Syvende-dags-Adventistene eller noen annen Sabbatansk kirke, men bare av hensyn til Evangeliet. Vi skal ta for oss pinsebevegelsen om en liten stund også. Ja. Riktig. Vi skal ta for oss baptistene og vise at Gud ikke favoriserer noen denominasjon. Det er riktig. Han favoriserer bare enkeltmennesket. Og Han handler ikke med noen denominasjon, Han har aldri gjort det, og Han vil aldri gjøre det ifølge Sitt Ord. Men Han handler med enkeltmennesker i hver eneste denominasjon. Ja, det er enkeltmennesker Gud handler med.

80 Spiss ørene nå, og hvis det spørsmålet noen gang, på noe tidspunkt, skulle komme til deg, så vil det være avklart. Nå, må Herren hjelpe oss.

81 Nå, følg med: “For . . .” Det 4. verset.

For han har et sted talt om den sjuende dagen på denne måten, . . .

82 Se nå. Han snakker om sabbat. Hvor mange vet at ordet *s-a-b-b-a-t* på he- . . . er det hebraiske ordet som betyr “h-v-i-l-e”? Hvor mange vet det, på engelsk? Ja visst. Høres ikke ordet *sabbat* rart ut? Det gjør det.

83 Høres ikke ordet *helliggjøre* rart ut? *Helliggjøre* er et gresk ord. *Helliggjøre* betyr “å bli gjort hellig”. Hebraisk, betyr “gjøre hellig”. Gresk, betyr “helliggjøre”. Engelsk, betyr “gjøre ren”.

84 *Sabbat* betyr “en dag for hvile”. Det var det den gamle sabbaten var, en dag for hvile. Når du ser *hvile*, betyr det “sabbat”. Slå det opp i det originale manuskriptet, hvis du skulle ha en gresk Bibel og finn ut om ordet . . . Hvis du har en Scofield-Bibel, se på teksten i margin om “hvile” og se om det ikke fører deg tilbake til *sabbat*. *Sabbat* betyr “hvile”. Ja vel.

85 Følg med nå.

Siden det gjenstår et løfte til oss om å komme inn til hans sabbat, hvile, så la oss derfor frykte, . . .

86 Nå, mange mennesker overholder dager, som å overholde sabbatsdagen *lørdag*. Andre gjør *søndagen* til en avgud, en dag for tilbedelse. Og ved Guds nåde og ved Guds Ord, Gud hjelpe meg i kveld, så kan jeg bevise for dere at begge deler er galt. Både søndagstilbederen og den som overholder sabbaten, de tar begge fullstendig feil ifølge Ordet. Og når alt kommer til alt, er det Ordet vi går etter, ikke etter det adventistene sier, heller ikke ved hva protestantene sier eller katolikkene sier. Det er hva Bibelen sier.

87 Nå, følg nå med.

For han har et sted talt på den sjuende dagen på denne måten . . .

Nå skal vi sette opp noe slik som *dette* og kalle dette—dette: “Guds Hvile”, den sjuende dagen.

88 Følg nå med. “Og Gud . . .” Lytt til dette Skriftstedet nå.

. . . Gud hvilte fra all sin gjerning på den sjuende dagen.

Gud hadde en sabbat, og den sjuende dagen var ett tusen år lang, et bilde på Tusenårsriket.

For han har talt . . . om den sjuende dagen på denne måten. Og Gud hvilte . . . fra all sin—sin gjerning.

Den personlige pronomen: “Alle *Sine* gjerninger.” Han hvilte på den sjuende dagen. Det er Gud.

Og videre på dette stedet (under loven): De skal ikke komme inn til min hvile.

89 Gud hvilte fysisk, for Han hadde skapt himlene og jorden på seks dager, og på den sjuende dagen hvilte Han fra all Sin gjerning. Han hvilte ett tusen år. For Bibelen sier at: “En dag på jorden er ett tusen år i Himmelen; ett tusen år i Himmelen er en dag på jorden.” Hvor mange vet at Skriften sier det i Andre Peter? Ja vel. “Gud hvilte på den sjuende dagen. Og Han talte et sted på denne måten.”

90 Lytt nøye nå.

For han har et sted talt om den sjuende dagen på denne måten. Og Gud hvilte . . . fra alle sine gjerninger.

Og videre på dette stedet, (loven): De skal ikke komme inn til min hvile.

Han ga jødene syvende-dags sabbaten på vei til det lovede land, eller fra Egypt til det lovede land.

91 Lytt nå.

Siden det altså gjenstår at noen skal komme inn, og til dem som det først ble forkynt for . . .

Hvilen! Gud ga dem loven, og sabbaten var det fjerde budet.

. . . kom ikke inn på grunn av vantro . . .

⁹² Følg nå med. Han snakker om loven, hvordan de kom inn, var ikke knyttet sammen med tro. De overholdt den ikke. De overholdt sabbaten som en minnedag, at de var på vei til et sabbatsland, at de ville få evig hvile fra alle sine vanskeligheter og alle sine bekymringer, ikke noen flere slavedrivere, ingen flere hvileløse netter. De var på vei til hvilens lovede land. Det fløt med melk og honning. Druene var så store at det tok to menn å bære én klase på skuldrene. Åh, for et land med velsignet hvile! Men de oppnådde det ikke da de kom dit på grunn av deres vantro. De ble ledet i en annen retning da de bare var førti miles fra der de reiste fra i Egypt til det lovede land. Og det tok dem førti år å komme dit på grunn av deres vantro. Gud ga dem deres profet, ga ham Sine tegn, ga ham Ildstøtten, viste tegn og under og forkynte Evangeliet for dem. Og de gikk ut, etter fiskene og brødene og falt i ørkenen. “Og likene deres gikk til grunne i ørkenen.”

⁹³ Jesus ved kilden, Han sa.

Sa: “Fedrene våre spiste manna i ørkenen i førti år.”

⁹⁴ Han sa: “JEG ER det Livets Brød som kom fra Gud fra Himmelen. JEG ER Livets Brød. Moses ga dere ikke det Brødet. Min Far ga det Brødet. Og JEG ER Brødet som kommer fra Gud fra Himmelen. Den som spiser Dette, vil aldri dø.” Der er forskjellen.

⁹⁵ Følg nå med. De sa at Han . . . “De drakk fra Klippen som var i ørkenen i løpet av så mange år.”

⁹⁶ Han sa: “JEG ER den Klippen.” Velsignet være Hans Hellige Navn! “JEG ER den Klippen.”

Hvordan kunne Han være den Klippen? Den Klippen var en åndelig Klippe. Den fulgte Israels barn. Og Moses hadde en stav i hånden, som var en Guds dommerstav. Og Gud sa at han skulle slå på Klippen, og han slo på Klippen. Og da han gjorde det, kom vann fra Klippen. Og Kristus var den Klippen, og Guds dom og straff over synden kom over Ham. “Gud la vår alles misgjerning på Ham”, og den misgjerningen fikk Hans hjerte til å briste. Og fra Hans hjerte strømmet Den Hellige Ånd ut som elver av vann til et folk som var nær ved å omkomme og dø.

“JEG ER den Klippen som var i ørkenen.”

“Vel”, sa han, “Mener Du å fortelle meg . . .”

⁹⁷ Han sa: “Moses, han som fortalte dere det, han lengtet etter å se Min dag. Og han så det stykkevis.”

⁹⁸ Han sa: “Nå, mener Du å fortelle oss at Du er større enn Moses? At Du har sett Moses? Og Moses har vært død i åtte

hundre år.” Sa: “Nå vet vi at Du har en djevel”, med andre ord, gal. “Vi vet at Du er gal.”

⁹⁹ Han sa: “Før Abraham var, ER JEG. Jeg var DEN STORE JEG ER som var i den brennende busken. Jeg er den Ilden som var i den brennende busken. Jeg er den Engelen som gikk foran dem.” Og Han sa: “Jeg kom fra Gud, og Jeg går tilbake til Gud.” Og Han kom fra Gud, ble kjød og tok bolig iblant oss; gikk tilbake til den samme Ildstøtten.

Og her er Han i kveld, etter to tusen år, “den samme i går, i dag og for evig” og gjør de samme tingene, leder Sine velsignede barn.

¹⁰⁰ Og mange kommer . . . inn på grunn av vantro. Nå, han sa: “Han fastsatte en dag”, en dag da Gud fullførte Sin gjerning. Så: “Fastsatte Han ‘en annen dag’, og på denne måten at hvis de ville høre, hvis de ville komme, holdt sabbatene, tok hensyn til nymånene og så videre.” Det er dit adventistbrødrene ønsker å føre dere tilbake til.

¹⁰¹ Nå, la oss lese videre. Følg med.

Siden det altså gjenstår . . . noen skal komme inn, og dem som det ble først forkynt for, ikke kom inn på grunn av vantro.

¹⁰² Nå, det 7. verset. Åh, du! Jeg sier Skriften er matematisk inspirert. Jeg sier at Skriften er inspirert på alle måter. Bibelens matematikk er perfekt.

¹⁰³ Har du lagt merke til at De forente stater er nummer tretten i alt det de gjør? Visste du at det ble grunnlagt på tretten kolonier? Visste du at flagget hadde tretten stjerner i seg i begynnelsen? Vet du at alt De forente stater gjør er i et nummer tretten? Visste du at det viser seg i Bibelen i Åpenbaringen 13? Ja visst gjør det. Det lille dyret, lammet som kom opp av vannet, ikke vrimler og mengder av folk, . . . ikke opp av vannet, men opp fra jorden, der det ikke var noen. Det hadde to små horn: borgerlige og kirkelige krefter. Og han var et lam: religionsfrihet. Og etter en stund forente de seg, og han talte som dragen og utøvde all makt som Rom gjorde før ham. Det kommer til nasjonen vår. Merk dere dette. Følg med på at Kirkeforbundet og katolikkene forener seg sammen og følg med på hva som skjer.

¹⁰⁴ Folk som følger Ildstøtten vil sannelig få en tøff tid, men de er klare for forvandlingen på det tidspunktet, det er riktig, helt klare til å reise. “For Lammet seiret over dem”, sier Bibelen, “og de som fulgte Ham, fordi de var kalt de utvalgte og trofaste, Guds Utvalgte.” Jeg unnlater å gå inn i den profetien nå, slik at vi kan gå videre med dette.

¹⁰⁵ Lytt nøye, det 7. kapitlet, det . . . Jeg mener det 4. kapitlet, det 7. verset. Syv er tallet for fullstendig. Tre er tallet for Liv. Syv er tallet for fullstendig, og dette gir den fullstendige sabbaten.

“Og videre”, husk, han talte, “Gud,” på denne måten. Så talte han om “loven”, på denne måten. Og så videre: “Fastsatte Han en dag”, tredje dag, tredje gang.

Fastsatte *han på ny* en dag, *en bestemt dag, og sier ved David: I dag, etter så lang tid, . . . I dag, etter så lang tid, som det er blitt sagt: I dag, om du hører hans røst, da forherd ikke ditt hjerte.* (Følg med.)

. . . om Jesus hadde ført dem til hvile (en sabbat), . . . hadde han ikke talt om en annen dag senere.

Tidshusholdningene forandret seg ved Jesus Kristus: fra loven til nåden, fra gjerninger til nåde, fra noe du gjør til det Gud har gjort, på din egen fortjeneste eller på Hans fortjeneste. Det forandret seg.

¹⁰⁶ Da Moses kom ut av ørkenen med loven, sa han: “Du skal ikke drive hor. Du skal ikke stjele. Du skal ikke drepe. Hold sabbatsdagen hellig.” Da Jesus kom ut av ørkenen . . . Da Moses kom, fristet djevelen ham. Så snart djevelen fristet ham, ga han etter. Moses hadde et svakt punkt. Hvor mange vet hva det var? Sinne. Og så snart han så dem tilbe gullkalven, kastet han ned budene og ødela dem og viste dere at det prestedømmet ville bli ødelagt. Og Gud ga dem til ham igjen.

¹⁰⁷ Men da Jesus kom ut av ørkenen etter førti dagers faste, var Han sulten, det eneste svake punktet Han hadde. Og djevelen kom til Ham og sa: “Hvis Du er Guds Sønn, så gjør disse steinene til brød. Gjør et mirakel her. La meg se Deg gjøre det, og jeg vil tro på Deg.”

¹⁰⁸ Jesus sa: “Det er skrevet: ‘Mennesket skal ikke leve av brød alene, men av hvert Ord som kommer ut av Guds munn.’” Han visste at han ikke møtte Moses der, for Han gikk til Ordet.

¹⁰⁹ Førte Ham opp til toppen av templet og sa: “Hvis Du er Guds Sønn, så kast Deg ned.” Og *forkledde*, siterte ikke, men *forkledde* Skriften. Sa: “Det er skrevet: ‘Han skal gi Englene befaling, angående, for at Du ikke skal støte Din fot mot noen stein. Han vil bære Deg.’”

¹¹⁰ Og Jesus gikk rett til Ordet og irettesatte ham.

¹¹¹ Førte Ham opp på fjellet og viste Ham De forente stater og Tyskland og Sveits og alle verdens nasjoner, som noen gang ville komme og sa: “De er alle sammen mine. Jeg gjør hva jeg vil med dem.” Ikke rart vi har kriger og vanskeligheter. Sa: “Jeg gjør med dem . . .” Ikke rart kvinner kler seg . . . og kommer seg unna med det, ved loven. De er alle sammen styrt av djevelen. Det er det Bibelen sier. Satan sa: “De er mine. Jeg gjør hva jeg vil med dem.” Sa: “Hvis Du vil tilbe meg, vil jeg gjøre Deg til konge slik jeg er.”

¹¹² Jesus sa: “Det er skrevet: ‘Du skal tilbe Herren din Gud, Ham alene skal du tjene.’ Vik bak Meg, satan.”

Hvorfor? Jesus visste at Han ville arve dem i dette store Tusenårsriket når Hans Rike ville komme. “La Din vilje skje på jorden som i Himmelen.” Der vil det ikke bli brukt noe mer shorts. Der vil det ikke bli noe mer drikking. Der vil det ikke være mer begjær. Der vil det ikke være mer utroskap. Der vil det ikke være mer død. Der vil det ikke bli mer sorg. Han arver hver eneste nasjon. De er Hans. Det er riktig. De er Hans, og Han vil arve dem. Men satan har dem i en tidsperiode, det vil si i dag, tiden vi lever i.

113 “Men Han fastsatte en dag og sa: ‘I dag, etter så lang tid.’ Og sa: ‘Forherd ikke ditt hjerte.’”

For om Jesus ville ha ført dem til hvile, . . . hadde han ikke talt om en annen dag senere.

114 Min adventistbror, se på Det. Paulus sa her. Og Paulus sa i Galaterne 1,8, hvis dere noterer ned Skriftstedene, Galaterne 1,8: “Om en Engel fra Himmelen kommer og forkynner noe annet evangelium utenom Dette som jeg har forkynt, la ham være forbannet.” Paulus sa: “Om Jesus hadde gitt dem en Hviledag . . .”

115 Se, da Han kom ned fra fjellet. Han kom ned da. Han hadde overvunnet djevelen. Han var salvet, klar for Sin tjeneste. Han sa: “Dere har hørt dem si, dem fra gammel tid: ‘Du skal ikke drepe’, men Jeg sier dere at hver den som blir sint på sin bror uten grunn, har allerede drept. Dere har hørt dem si, dem fra gammel tid”, denne dag, de som holder sabbaten. “Dere har hørt dem si, tilbake i gammel tid, under loven: ‘Du skal ikke drive hor.’” Måtte gjøre handlingen for å være skyldig. “Men Jeg sier dere, at hver den som ser på en kvinne for å begjære henne har allerede drevet hor med henne i sitt hjerte.” Annerledes! Gikk rett forbi det fjerde budet. Men ga Ham dem Hvile?

116 La oss se hva han sa. “David sa: ‘Etter så lang tid, ville det komme en fullkommen Hvile.’” Gud hvilte fra Sine gjerninger på den sjuende dagen. Gud velsignet sabbatsdagen og ga den til jødene i ørkenen på denne måten. De kom . . . inn på grunn av vantro, fordi Ordet ikke var knyttet sammen med tro. “Og Han fastsetter på ny en bestemt dag og sier ved David: ‘Etter så lang tid.’”

Hundrevis av år etter at David var død, stod Davids Sønn fram, som er Jesus: “Og om de hører Min Røst, så forherd ikke deres hjerte.” Gud vil tale til hjertet.

117 Følg med nå, på det 9. verset nå, for deg som leser. “Jesus ville ha gitt dem hvile”, det 8. verset: “Han ville . . . ha talt om en annen dag.”

118 Hvis det skulle være en sabbat, hvis en skulle overholde søndagen, så ville Han ha talt om det. Hvis Han hadde sagt: “Nå er det ikke lenger sabbat, trenger ikke lenger å overholde den sjuende dagen, det Jeg ønsker at dere overholder er søndag”, da

ville Han ha sagt det. Paulus sa Han ville det. Han ville ha sagt: “Dere tilber alle på søndag. Det er hvilen.” Vel, hvis Han ville at de skulle overholde sabbaten, ville Han ha sagt: “Bare fortsett med å overholde den sjuende dagen. Men nå vil Jeg at dere skal overholde søndagen, den åttende dagen.” Nei. Han sa aldri det.

119 Han sa: “Hvis Jesus hadde gitt dem en dag, ville Han ikke ha talt om det?”

120 Det 9. verset nå. Gjør dere klar.

Derfor gjenstår det en hvile for Guds folk, en sabbatshvile for Guds folk.

For den som har kommet inn til hans (Kristi) hvile, har også selv fått hvile fra sine egne gjerninger, slik Gud hvilte fra sine, på sabbaten.

121 Ser dere det? La oss nå ta noen Skriftsteder for å understøtte dette. Ja vel. Da Gud skapte verden på seks dager, hvilte Han på den sjuende dagen og arbeidet aldri noe mer. Velsignet være Herrens Navn. Han bygde verden, plasserte skapelsen på den, og så hvilte Han; og kom aldri tilbake for å bygge en ny verden. Han fullførte gjerningene, og så hvilte Han. Nå, på . . . Så, etter disse tusen årene, så kom synden inn; da ble Kristus representert, Lammet ble representert. Nå, jødene fikk dette som et bilde på Hvilen på den sjuende dag.

Nå, han fastsatte en annen dag, og sier ved David, . . . etter så lang tid, det kommer en annen hvile.

122 Nå, hva er den Hvilen? Slå opp med meg i Matteus, det 11. kapitlet, og den siste delen av det 11. kapitlet av Matteus. Det var da Jesus avsluttet Sin preken på fjellet, og dere vil se hva Han sa.

123 Han sa: “Hver den som ser på en kvinne for å begjære henne, har allerede drevet hor med henne i sitt hjerte. Hver den som blir sint på sin bror uten grunn, har drept broren.” Alle disse tingene, og Han berørte aldri det fjerde budet, sabbaten.

124 Nå avslutter Han. Og Sabbaten er det store Løftet fra Gud. Det er en Hvile. Nå, se nå her, da Han var ferdig med å sitere saligprisningene. Her sier Han, 27. verset av det 11. kapitlet av Matteus. Der Han underviste saligprisningene i det 5. kapitlet.

Alt er overgitt i min hånd av min Far. Og ingen kjenner Sønnen uten Faderen . . .

Ser dere, du kan ikke kjenne den ene uten å kjenne den andre, for Han var Faderen manifestert i kjød.

. . . heller ikke kjenner noen Faderen uten Sønnen, . . .

125 Ser ut som folk kunne se Det og ikke bestride det. Ja visst. Gud er ikke tre Personer. Hvis Han er tre Guder, så er vi hedninger. Hvem av dem er Gud? De er alle tre én Gud, er tre tjenester av den samme Gud. Han var Faderen i form av Den Hellige Ånd, i Ildstøtten i ørkenen. Han var Sønnen, da

Han brukte Sønneskapets tjeneste. “En liten stund og verden ser Meg ikke mer; Jeg vil dra bort. Jeg vil komme igjen og være hos dere, selv i dere, til verdens ende.” Skjønner? Han er Farskapet, Sønneskapet og Den Hellige Ånd også. Det er alt sammen akkurat den samme Gud som arbeider i tre forskjellige tjenester: Farskapet, Sønneskapet, Hellig Ånd. Aldri . . .

Første Johannes 5,7 sa: “Det er tre som vitner i Himmelen: Far, Sønn, Hellig Ånd. Disse tre er Én.”

126 Tomas sa til Ham: “Herre, vis oss Faderen.” Det ville gjøre ham tilfreds.

127 Han sa: “Jeg har vært så lenge hos dere, og dere kjenner Meg ikke?” Sa: “Når dere ser Meg, har dere sett Faderen. Og hvorfor sier dere: ‘Vis oss Faderen?’”

128 Nå, Enhetsbevegelsen tok det, enhetsgruppen, og prøver å gjøre Fader, Sønn og Hellig Ånd bare til én tjeneste og ett sted, og akkurat som din finger er én. Det er feil. Gud kunne ikke . . . Jesus kunne ikke ha vært Sin Egen far. Hvis Han var det, så var Han en . . . Vel, hvordan kunne Han ha vært Sin Egen far?

129 Og hvis Gud er en mann, atskilt fra Den Hellige Ånd, så hadde Han to fedre. For Bibelen sier at: “Den Hellige Ånd overskygget Maria og hun ble med barn.” Og Bibelen sier, i Matteus 1,18 at, “det som er unnfanget i henne er av Den Hellige Ånd.” Da hvem er Hans far, Den Hellige Ånd eller Gud? Begge, den samme Ånd, ellers ville Han hatt en uekte fødsel ved to ånder.

Det er et katolsk dogme, og det har aldri vært en Bibelsk lære. Martin Luther brakte det ut sammen med mye annen katolisisme som er i den lutherske kirke. Wesley videreførte det. Og det pågår fortsatt, men det er en feil. Det er ikke Sannheten. Har aldri vært det, det var aldri en bibelsk Doktrine. Har aldri vært et bud i Bibelen å lære om tre Guder.

Det er én Gud. Jesus sa: “Hør Israel, Jeg er Herren deres Gud, én Gud”, ikke tre Guder.

130 I Afrika døper de en gang for Faderen, en gang for Sønnen og en gang for Den Hellige Ånd. Og så kommer den stakkars jøden bort og sier: “Hvem av dem er din Gud? Hvem er det, Faderen, Sønnen eller Den Hellige Ånd?” De er alle tre Én. Bibelen sier de er Én.

131 Jesus var et hus som Gud bodde i. Bibelen sier at—at, Første Timoteus 3,16: “Uten *bestridelse*”, (det vil si, “diskusjon”) “stort er gudsfryktens mysterium. For Gud ble manifestert i kjød, sett av Engler, tatt imot på . . . forkynt, trodd på og tatt opp til Herligheten.” Gud ble det. Bibelen sier: “Hans Navn skal kalles *Immanuel*, som betyr: ‘Gud med oss.’” Bibelen sier at: “Jesus, i Ham bodde hele Guddommens fylde legemlig.”

¹³² Som vi gikk gjennom her om kvelden: Gud var Ånd i begynnelsen. Og gikk så fra Gud ut til Logos eller teofaniet, som var en manns skikkelse, kalt Guds Sønn, dannet på forhånd. Han kom til jorden i en kropp av kjøtt selv før Han kom i Jesus Kristus. Nå, svelg den en gang, broder. Jeg vil bevise det for deg.

¹³³ Da—da Moses så Ham. Han sa: “La meg se Din skikkelse, Herre.” Og Gud skjulte ham i klippen. Og da Han gikk forbi, sa han: “Det var ryggen til en mann.” Det var Teofaniet. Det er helt riktig.

Så måtte Teofaniet bli kjød. Ikke en annen Person, men den samme Personen måtte bli kjød for å ta bort syndens brodd.

Som en bie når den stikker, så etterlater den brodden. Og han etterlot ikke den . . . Han kunne sette en brodd i menneskekroppen fordi det er synd. Men, broder, da han stakk Immanuels kropp, så mistet han brodden sin. Ja, sir. Han kan summe, men han har ingen brodd lenger.

¹³⁴ Ikke rart Paulus sa da de skulle hugge av ham hodet: “Å død, hvor er din brodd? Du kan summe og surre så mye du vil. Grav, hvor er din seier? Men Gud være takk som gir oss seieren i Jesus Kristus.” Slik er det.

Det måtte Gud Selv til for å gjøre det. Han kom og ble manifestert i kjød. Han vendte tilbake i Ånden.

¹³⁵ Du sier: “Broder Branham, du har ennå ikke fortalt oss når Gud ble kjød før Han kom i Kristus.”

Da Abraham satt under teltet sitt en dag, kom to Engler og Gud gående opp til ham i menneskelig kjød. De hadde støv på klærne sine og var slitne, og de satte seg ned. Og Abraham gikk ut og tok kalven fra en ku og drepte den. Og lagde noen lammekoteletter. Gikk ut og tok . . . fikk Sarah til å ta litt maismel og sikte det og lage noen maiskaker. Og tok litt smør fra kua og tok litt kjernemelk. Og tok det med ut dit og satte det ned, og Gud spiste det.

¹³⁶ Halleluja! Det er derfor: “Min tro ser opp til Deg, Du Golgatas Lam.”

¹³⁷ Tror du dette er noe vanskelig for Gud? Gud, Han som skapte alt, kalium og kalsium og alt i verden, Han kom ned for å besøke Abraham. Han sa: “Tror du at Jeg vil holde det skjult for deg når du er jordens arving?” Amen. “Jeg vil ikke holde det skjult for deg.” Gud bare tok en . . .

¹³⁸ Vi er dannet av seksten elementer. Han tok bare litt kalium og litt kalsium, litt petroleum, kosmisk lys, så “Puh!” “Tre inn i den, Gabriel”, en kropp!

¹³⁹ “Puh!” “Tre inn i den, Malurt.” Han trådte inn i den.

To Engler fra Himmelen!

140 Gud rakte ut hånden og tok en håndfull av det: "Puh", trådte inn i det Selv. Kom ned og var sulten. Velsignet . . . Hva med det adventistbrødre, som ikke vil spise kjøtt? Vi skal komme til det litt senere. Allmektige Gud, Jehova, se om ikke det samme Navnet er oversatt som den samme Ene som var ved den brennende busken! Halleluja!

Og da Han stod på jorden, sa Han: "Før Abraham var, ER JEG, den samme Ene i den brennende busken." Det er riktig, Elohim, se om det ikke er den samme. Han var den Ene som var i den brennende busken.

141 Han var den Ene her sammen med Abraham i et legeme av kjød, som spiste kalven og drakk melken fra kua og spiste smør på maiskaker. Velsignet være Guds Hellige Navn! Gikk rett ned dit og sa: "Jeg vil ikke dra . . ."

Og Han hadde snudd ryggen til. Han sa: "Abraham, Jeg skal besøke dere, og dere skal få det barnet. Du er hundre år gammel nå, og Sarah er nitti." Og Sarah utbrøt i teltet: "Ha!" lo. Han sa: "Hva fikk Sarah til å le?" Bak Ham; teltet mellom dem.

142 Abraham sa: "Sarah, lo du?"

143 "Nei, det gjorde jeg ikke."

144 Sa: "Jo, det gjorde du." Hva slags tankeoverføring er det? Hva slags tankelesning var det?

Han gjør det samme i dag. Han er Jehova-jireh, Jehova-rapha, den samme i går, i dag og for evig. Han svikter aldri.

145 Se på Ham. Der står Han. Gikk rett ut og snakket med Abraham og ble borte for øynene hans. Og den store patriarken Abraham sa han "snakket ansikt til ansikt med Gud, Elohim", den samme Gud. Får dere tak i det? Ikke tre Personer, broder. Tre tjenester av den samme Personen!

146 Var den samme i begynnelsen, Han var den store Ånden, Kilden til all sannheten, all kjærligheten, all freden. Alt som var rent var i denne Kilden. Det begynte å danne en kropp, ett teofani, den slags kropp som vi går til. Ikke en herliggjort kropp, men en slags englekropp; som har skikkelse, form.

147 Hver gang jeg ser et tre, tenker jeg: "Det treet er negativet. Det er ett positivt ett sted." Det treet ble skapt av noe. En intelligens skapte det. Og hele denne jorden gjenspeiler det Himmelske. Bibelen sier så. Og hvis det er et tre her som må gå til grunne, er det ett i Herligheten som ikke vil gå til grunne.

148 Hvis jeg ser en mann, jeg ser et nydelig, ungt par, mann og hans kone som går nedover gaten som kjæresten, hva gjenspeiler det? Velsignet være Herrens Navn! Det er en i Himmelen som aldri vil gå til grunne. "Om dette jordiske tabernakel går i oppløsning, har vi allerede ett som venter", teofaniet.

149 Da får du treenigheten: Den store Ånd bor i Sønnen, Jesus; Jesus bor i Menigheten. "På den dagen skal dere kjenne at Jeg

er i Faderen, Faderen i Meg og Jeg i dere.” [Tomt område på lydbåndet—Red.] Alt som Gud var, øste Han inn i Jesus; alt Jesus var, øste Han inn i Menigheten. Slik er det. “Jeg i Faderen, Faderen i Meg; Jeg i dere og dere i Meg.” Der er—der er Legemet.

¹⁵⁰ Det er det som er problemet med menigheten. De har blitt gamle smålige, feministiske, gamle kvinnekongregasjoner av noe slag som læres, går rundt og har suppemiddager og kortselskaper. Ikke rart vi har så mye kaos som vi har. Vi trenger ikke barneprogrammer og suppemiddager. Det vi trenger er et robust Evangelium, og troens menn som står der med sverdet og utfordrer. Det vi trenger i dag er ikke en ubetydelig teologi og en eller annen teori fra en eller annen menneskelagd klikk. Vi trenger det robuste Evangeliet forkynt i Den Hellige Ånds Lys og Kraft og demonstrasjon.

¹⁵¹ Legg merke til her nå.

Som han sa, han fastsatte en annen dag, og sier ved David, . . .

. . . om Jesus ville ha gitt dem hvile, . . . ville han ikke . . . ha talt om en annen dag.

Men det gjenstår . . . en hvile for Guds folk.

For den som har kommet inn til hans hvile, har . . . selv fått hvile fra sine gjerninger, slik Gud hvilte fra sine.

¹⁵² Hvor skal vi lese nå? Matteus, det tju- . . . Det 11. kapitlet, 27. verset.

Alle ting som Faderen har overgitt meg, er overgitt meg av min Far, rettere sagt, og ingen kjenner Sønnen uten Faderen. (Ja vel.) Heller ikke kjenner noen Faderen uten Sønnen, og den Sønnen vil åpenbare ham for.

¹⁵³ Ser dere, det er ikke hvor mye du lærer, hvor mye biskopen vil at du skal vite. Det er hvor mye Gud vil du skal vite. Hvis du ikke kan se denne Åpenbaringen, ikke spør biskopen. Spør Gud. Ikke spør pastoren din. Spør Gud. “Sønnen åpenbarer Ham”, Han, personlig pronomen.

¹⁵⁴ Lytt. Dette vil sjokkere dere. Her er budet. Paulus sa: “Om Han hadde en annen dag i tankene, ville Han ha talt om den.” Men her er hva Han sa.

Kom til meg, alle dere som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi dere sabbat, hvile.

Ta mitt åk på deg og lær av meg, for jeg er mild og ydmyk av hjertet, og du skal finne sabbat for sjelen din.

For mitt åk er gagnlig, og mine byrder er lette.

¹⁵⁵ Se hva Paulus sa.

. . . om Jesus ville ha gitt dem hvile, . . . hadde han talt om en annen dag etterpå.

Men han fastsatte en . . . dag, og sier i David . . . etter så lang tid . . . når du hører hans røst, da forherd ikke ditt hjerte.

“Og det gjenstår . . .” Lytt nå, 9. verset.

Det gjenstår derfor en hvile, en sabbat, for Guds folk.

For den, mannen eller kvinnen, som har kommet inn til hans hvile . . .

“Kom til Meg, alle dere som strever og har tungt å bære. Jeg vil gi dere hvile.”

. . . har fått hvile fra sine . . . gjerninger, slik Gud hvilte fra sine.

¹⁵⁶ Kanskje du er blitt tjue år gammel. Kanskje du er blitt tretti år gammel. Kanskje du er blitt femti år gammel. Men i det øyeblikket du hører Guds Røst banke på ditt hjerte, så forherd det ikke. Gå så . . . “Den som hører Mine Ord, tror på Ham som har sendt Meg, har evigvarende, Evig Liv og skal ikke komme til døm, men har gått over fra døden til Livet.”

¹⁵⁷ “Si meg, broder Branham, hva skjer?” Du får Den Hellige Ånd. Kristus kommer inn i deg. Er det riktig?

¹⁵⁸ Slå opp med meg i Jesaja, det 28. kapitlet, og la oss lese. Jesaja, det 28. kapitlet, se hva profeten sa om det. Matteus . . . 28, begynner med det 8. verset. Her er forutsigelsen av de siste dager. Vi må avslutte om et øyeblikk.

For alle bordene vil være, er fulle av spy og . . . det finnes ikke en ren flekk.

¹⁵⁹ La meg stoppe et øyeblikk. Som Ernie sa her om kvelden, han snakket med noen. Ernie Fandler, denne broderen her fra Sveits, han sa: “Jeg stoppet og lot det synke inn.”

¹⁶⁰ Jeg vil at dette skal synke inn.

. . . det finnes ikke en ren flekk.

For alle bordene vil være fulle av spy . . .

Og som en hund går til sitt spy . . . og en gris . . . til sin søle, slik vender folket tilbake.

¹⁶¹ Hva er i veien med dere metodister? Dere pleide å ha Lyset. Hva skjedde? Gud tok Det ut av deres hånd, Han ga Det til Nasareerne.

Hva skjedde med dere Nasareere? Dere hadde Lyset en gang. Gud tok Det ut av deres hender og ga Det til pinsevevne. Riktig. Dere church of God og resten av dere i helligheitsbevegelsen, fordi dere forkastet Lyset, dannet dere en denominasjon og sa: “Vi vil ikke tro noe mer enn *dette*”, Gud forsvant straks ut og viste dere at Han hadde mennesker som ville følge Ham.

162 Hva skjedde med dere pinsevenner? Dere hadde Lyset. Gud har tatt Det bort fra dere.

Ildstøtten fortsetter videre. Hver gang Ildstøtten gikk videre, gikk Menigheten videre med Den.

Og da Luther organiserte seg ut fra Den katolske kirke, hans egen kirke, så gikk Ildstøtten videre, og Wesley gikk med Den.

Wesley organiserte seg og dannet sin denominasjon, og Ildstøtten gikk videre og nasareerne gikk sammen med Den.

Nasareerne organiserte seg, og church of God gikk med Den; og sa de ikke var en denominasjon, men de var det.

163 Hva skjedde så? Det neste som skjedde var at pinsevevnene så Ilden, og de fulgte etter. Og hva gjorde dere? Lagde en doktrine ut av tungetale og organiserte det: "Alle måtte tale i tunger før de fikk Den Hellige Ånd", da trakk Gud Seg bort og lot dere sitte igjen der dere er.

164 Hva skjedde med dere i Enhetsbevegelsen? Dere fant dåpen i Jesu Navn. Dere lagde en doktrine ut av det og atskilte dere fra resten av Det, og Gud trakk Seg med en gang bort og lot dere sitte der. Riktig.

165 Hva skjedde med dere Assembly of God, det gamle Generalrådet? Dere dannet en organisasjon ut av deres, og Gud trakk Seg bort og lot dere sitte der. Og nå er dere ikke annet enn en kald, formell gjeng som resten av dem.

Og Ildstøtten beveger Seg videre. Halleluja!

... alle bordene er fulle av spy . . .

166 Se på Nattverden. Ja, de selv . . . Jeg var på et sted der de tok en gammel brødskive. Og brødet skal være lagd av usyret brød. Og de gir det ut til syndere, røykere, prostituerte, skjøger så lenge de har navnet sitt i boken.

167 Og dere baptister kaller det til og med en "lukket" nattverd. Nå, dere baptister brisker dere litt, Gud vil ta bort hornet deres. Det er helt riktig, dere vil ikke kunne blåse i det. "Lukket", nattverd, dere atskiller dere, gir inntrykk av å være helligere enn dere er.

Husk, dette er et baptist-tabernakel. Det er resultatet dere får når dere organiserer dere. "Åh", sier du, "vi er ikke en organisasjon". Jo, det er dere. Selvfølgelig er dere det. Du sier: "Vi er et fellesskap." Ja, for alle som kommer inn gjennom døren og lærer nøyaktig det dere tror, så er det helt i orden. Men en annen, dere—dere kaster ham ikke ut, men dere utestenger ham fra broderskapet deres. Det er helt riktig. Åh, dere har en måte å gjøre det på. Samtidig har Gud en måte å gjøre det på. Men Guds Menighet vil fortsette videre. Ildstøtten vil ikke tolerere det.

... alle bordene er fulle av spy . . .

168 Lytt nå. Nå, dette kommer til å sjokkere dere bare et øyeblikk. Lytt. Jeg skal lese Ordet. Hvem var dette? Profeten, Jesaja.

... alle bordene er fulle av spy . . . så det er ikke noe rent, bare kjøter mot kjøter.

169 Kommer til kirken: kvinner kutter, klipper av seg håret, går i shorts, går ut og ser mennene komme nedover gaten; klipper gresset i hagen, unge jenter ønsker å høre den bulldog- eller ulveplystringen, hva enn det er, dere vet: "Whet-whew!" Åh, du tror du er søt, ikke sant?

170 Og dere menn går nedover gaten med en sigarett i munnen og er en diakon i styret. Du ser ut som en avhornet Texas-okse. Og så tror du at du er noe. Det er helt riktig. Ikke rart alle bord . . . Går opp og tar nattverd og oppfører deg som om du er noe, og jukser og stjeler og lyver gjennom uken. Hva er i veien med dere?

... alle bord er fulle av spy . . .

171 "Åh, jeg tar Herrens Nattverd. Ja visst, vi gjør det i menigheten vår. Jesus sa at Han ville reise oss opp i de siste dager hvis vi tok Herrens Nattverd."

172 Men: "Den som spiser eller drikker uverdlig, spiser og drikker seg selv til dom, fordi han ikke skjelner Herrens Legeme. Derfor er mange syke og svake blant dere, og mange er døde", gamle, døde, formelle menigheter. Guds Ånd har gått ut av dere. Ildstøtten er ikke der lenger. Dere forneker Guddommelig helbredelse. Dere forneker oppstandelsen.

173 "Åh", sier du, "åh, Han stod opp fra de døde historisk sett." Vel, hva med at Han er den samme i dag, dersom Han stod opp fra de døde? Du sier: "Åh, det er ikke slik." Nå, slik er det. Du har oppstandelsen på den måten du vil ha det, og Gud har det på den måten Han vil ha det.

174 Men saken er den, Bibelen sier det vi vet er Sannheten, at Han ville stadfeste Ordet. "Og disse tingene Jeg gjør skal dere gjøre på samme måte. Og Jeg vil være med dere alltid, til verdens ende." "Jesus Kristus den samme i går, i dag og for evig." Det er det Ordet sier.

175 Nå, hva er sabbaten?

... alle bordene er fulle av spy . . . ingen rene.

Hvem vil han lære kunnskap?

Ikke verdslig kunnskap; åndelig kunnskap!

Hvem vil han lære kunnskap? . . . hvem vil han få til . . . skjønne læren?

176 "Åh, prise Gud, organisasjonen vår tror ikke på Dette. De ville ikke finne seg i Det." . . . spiller ingen rolle hva organisasjonen din tror. Hva sier Guds Ord om det? "Åh, vel, pastorene våre, vet dere, er utdannet." Åh, absolutt. Ja visst, de fikk så mye utdanning at de satte Gud på utsiden. Det er sant, for

du kan fortelle dem Ordet, og de går rundt og sier: “Vel, jeg tror ikke Det akkurat på den måten.” Åh, din pyse! La meg fortelle deg noe.

177 Se her.

... hvem vil han få ... kjent læren? De som nettopp er avvent fra brystet? Og ... dem som nettopp er avvent fra melk og de som nettopp er tatt bort fra brystene?

178 Her om dagen kom en nabo av meg innom. Han sa: “Billy, en bestemt pastor her i byen er en av de skjønneste personene du kan tenke deg ...” Sa: “Kona og jeg satt i pyjamasen omkring midnatt, og den lille pastoren kom inn, og han—han—han drakk litt kaffe sammen med oss, og så satte han over til naboens hus, og han hilste på dem. De spilte litt kortspill, og han satte seg ned og spilte kort med dem.” Sa: “Åh, han var den mest omgjengelige, lille personen du kunne tenke deg.” Sa: “Åh, vi elsker ham. Vi ville ikke bli kvitt ham for alt i verden.”

179 Jeg stod der litt, jeg tenkte: “Vel?”

180 Sa: “Åh, tror du ikke at enhver menighet trenger en mann som det?” Hmh! Jeg kunne ikke svare på det. Han sa: “På et annet lite sted”, sa, “hadde de en slik nydelig plass. Denne forkynneren og hans kone, herlige mennesker, gikk ut og de fulgte opp barna så mye til de fikk en—en Bibelskole.” Og sa: “De hadde bare så mange, det strømmet bare over av små barn der.” Sa: “Du store, han kan fortelle alle slags små historier for de små barna.”

181 Jeg sa: “Det er fint. Det er veldig fint.”

182 Jeg gikk tilbake. Jeg kom nettopp fra Canada. Jeg tenkte: “Her er jeg. Du store! Folk ... Hva er i veien med meg? Jeg gjør ikke det.” Jeg gikk for å vaske bilen. Jeg tenkte: “Gud, jeg begynner å bli en gammel mann, og her er jeg. Jeg har kjempet. Jeg har grått. Jeg har tryglet. Og alt jeg får er hån og spott.”

183 Hva som helst, la noen si noe stygt om deg: “Åh, han er en gammel hallelujakristen”, noe i den duren.

184 Jeg tenkte på det. Og en Røst kom til meg, sa: “Det er greit at de mennene gjør det, men Jeg har aldri kalt deg til å gjøre det. Jeg kalte deg til å ta Sverdet og stå der som Josva og utfordre, broder. Ikke kaste bort tiden din med en forening eller en kirkeorganisasjon, men utfordre djevelen. Stå i frontlinjen, gjør rett, rett og galt, galt. Forkynn Ordet og finn ut hvem som har tro til å tro Det. Legg det fram der.”

185 Jeg fikk opp tempoet med bilen, vasket hele tiden. Jeg sa: “Takk, Herre. Takk, Herre.” Følte meg bra da. “Det er helt i orden, Herre, jeg vil gripe litt fastere tak i det, og jeg vil dø med Det i hånden.”

... hvem kan jeg gjøre læren kjent for? (Lytt.)

... bordene er fulle av spy ...

. . . dem som nettopp er avvent fra melk, og de som nettopp er tatt bort fra brystene.

Følg med nå.

For bud som det på—på bud, bud på bud, . . . regel på regel, litt her og litt der.

For med stammende lepper og med andre tunger skal Jeg tale til dette folket.

Det er sagt til dem: Dette er sabbaten, la den trette finne hvile ved den, . . . dette er forfriskningen. Likevel ville de ikke høre.

For HERRENS Ord kom til dem (Noen forkynte Det.) bud på bud, . . . på bud, regel på regel, . . . på regel, litt her og litt der, så de skal gå og falle baklengs. De skal bli knust, bli fanget og grepet.

¹⁸⁶ Hva er Hvilen? Når kom Hvilen? Da mennesker talte i andre tungemål og hadde stammende lepper. Stammende lepper; de sa ingenting. De stammet. Når skjedde det? På Pinsefestens Dag, da Den Hellige Ånd kom. Det er Hvilen: Den Hellige Ånd. Jesus sa: "Kom til Meg, alle dere som er trette og har tungt å bære, og Jeg vil gi dere Hvile. Jeg vil gi dere Liv, Evig Liv", Zoe, Guds eget Liv. Gud vil komme inn i deg og bli en del av deg. Han vil gi deg en fødsel og gjøre deg til en sønn og datter.

¹⁸⁷ Følg nå med. Det var den tredje hvilen Han ga. Den første: Gud fikk den, fra Sin gjerning. Den andre: Israel fikk den, i loven. Den tredje: Menigheten fikk Den, som en del av Gud.

¹⁸⁸ Tre er livets tall. Hvor mange vet det? Hver gang du ser tre, er det liv. Legg merke til at da Gud skapte jorden, ble det liv på den tredje dagen. Hvor mange vet det? Den tredje dagen. Livet kom på den tredje dagen av skapelsen.

Treenigheten: Faderen var over folket i en Ildstøtte; Sønnen var en Mann som talte til folket og forberedte dem; Den Hellige Ånd var det tredje trinnet, som var Den Hellige Ånd, Gud i folket. Liv! Fader, Sønn . . .

Hvilen for Gud; hvilen for Israel; og Hvilen for Menigheten, overholdelsen av sabbaten.

¹⁸⁹ Så hvis du ikke har fått Den Hellige Ånd ennå, har du ikke kommet inn i Guds Hvile. Du trenger ikke si: "Åh, jeg kan ikke det. Jeg vil gjerne røyke. Jeg—jeg kan bare ikke gjøre det; jeg er en kristen. Jeg vil virkelig ikke drikke, men jeg er en kristen. Jeg kan bare ikke, vil ikke drikke, men likevel ønsker jeg å gjøre det."

¹⁹⁰ Hvis du har begjær etter kvinner, hvis du gjør alle disse ugudelige tingene, har du aldri kommet til den Hvileperioden ennå. Du har ikke kommet inn til din Hvile.

¹⁹¹ Og når du kommer inn i denne Hvilen, får du hvile fra dine egne verdslige gjerninger, slik Gud gjorde fra Sine. Hvorfor? Du

er en del av Gud. Du hviler for Evig. Slik er det. Det er Sabbaten. “Kom til Meg, alle dere som strever.”

I dag, fastsatte *han en bestemt dag, . . . etter så lang tid*, i David; . . . når dere *hører hans røst, da forherd ikke deres hjerter*.

192 Bare ett ord eller to til her nå, så skal vi avslutte.

For den som har kommet inn til Kristi hvile, . . .

Kom til meg, alle dere som strever og . . . tungt å bære . . .

. . . du har fått hvile fra dine egne gjerninger, slik Gud hvilte fra sine, på den sjuende dag.

For deg kan det ha skjedd i det trettiende året, det førtiende året, det femte året, hva enn det er. Du har fått hvile fra dine gjerninger, slik Gud hvilte fra Sine, for Evig. Du vil ikke lenger ha verdens ting. Verden er død for deg.

193 Nå, 11. verset nå, lytt nøye.

La oss derfor være ivrige etter å komme inn til den hvilen, (ikke denne, ikke denne, men Denne), for at ikke noen skal falle i det samme eksempelet på vantro.

194 Hva er det? Ildstøtten er her. Herrens Engel er sammen med oss. Han gjør nøyaktig de tingene Han sa Han ville gjøre. Og folk vakler rundt og sier: “Åh, vel, jeg antar at Det er helt i orden. Det er temmelig bra. Åh, jeg antar at Det er okay.” Vær forsiktig så du ikke faller i den samme vantroens snare. Ta imot Det med hele ditt hjerte.

195 Følg med.

For Guds Ord (ikke menighetens doktrine), Guds Ord er mer levende, mer virksomt, . . . skarpere enn et tveegget sverd, (lytt), trenger gjennom helt . . . det kløver både sjel og ånd, ledd og marg, og . . . (lytt), og skjelner hjertets tanker og motiver.

Hva var det? Den Hellige Ånd kan komme og si: “Du gjorde *slik og slik*. Og du gjorde *dette* og gjorde *det*. Du har *denne* slags sykdom og *det*. Hvis du vil gjøre *dette* rett, vil du gjøre *det*.” Skjønner? Skjelner tankene.

196 Og folk sier: “Hva er det? Ja, det er tankeoverføring. Ja, det er en . . . Han er en spåmann.” Ser dere hva jeg mener? Det er en ond, utro verden som ikke kjenner Gud.

197 “Det er mer levende, mer gjennomtenkt, mer virksomt enn et tveegget sverd, og skjelner hjertets tanker og motiver.”

Nå, hva er det som kjenner hjertets motiver? Gud. Du sa: “Vel, Bibelen sier: ‘Guds Ord.’” Guds Ord er Gud.

I begynnelsen var Ordet, . . . Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.

Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss, . . .

¹⁹⁸ Gud skjelner tankene. Abraham hadde snudd ryggen til, og— og Gud hadde også snudd ryggen til teltet. Og Sarah lo. Og Gud snudde Seg rundt, sa: “Hva fikk Sarah til å le?” En Skjelner av hjertets tanker! Jeg vil at det skal synke inn litt.

¹⁹⁹ Så når den slags tjeneste kommer frem, som Gud lovet i de siste dager, hva skjedde? “Tankeoverføring.”

²⁰⁰ Kalte de ikke Herren Selv: “Beelsebul”? Han sa: “Hvis de har kalt husets Mester ‘Beelsebul’, hvor mye mer vil de kalle disiplene Hans det?”

²⁰¹ Jeg elsker dere. Det viser bare at dere er interessert nok, dere trenger ikke komme til en bygning med air-condition for å høre Evangeliet. Dere er sultne nok til å komme til et sted som dette. Gud lot oss aldri bygge noe annet enn dette. Vi elsker det på denne måten. Bare et lite, gammelt skur, men det er slik vi elsker det. Gud bor ikke i glamour. Gud bor i ydmykhet. Vi elsker det på denne måten. Vi er glade for å komme, og dere er det også, til å sitte på et—et sted som dette. Uansett hvor varmt det er, hvor mye du svetter på den nye dressen din, den nye kjolen din, det spiller ingen rolle.

Dere lytter til Evig Liv, til Guds Ord som kjenner tankene i hjertet ditt. Ildstøtten som hang over Israels barn, henger her i kveld. Jeg kunne gi en utfordring: det er ikke en mann som kunne stå her under Den Hellige Ånds kraft uten at Gud avslører alt om ham og forteller ham hva han var. Det er riktig. Slik er det.

²⁰² Hva er Det? Hva er Det? Det er den samme Ånd som ledet Israels Barn til sin hvile, og de falt på grunn av vantro. Du må ikke falle. Dette er den siste sjansen. Far, Sønn og Hellig Ånd, Liv kom gjennom der.

²⁰³ Rettferdiggjørelse, Martin Luther, fremdeles en form for religion. Helliggjørelse . . . Martin Luther; John Wesley; dåpen i Den Hellige Ånd, Liv. Rettferdiggjørelse er å tro; helliggjørelse er renselsen; Hellig Ånd er å bli fylt, Liv. Ikke gjennom Luthers tidsalder; de hadde Den i en form. Ikke gjennom Wesleys tidsalder; de hadde Den i en form. Men dette er tidsalderen da Den Hellige Ånd Selv kommer.

²⁰⁴ Og hvis du ikke har mottatt Den, hvordan kan du tro på mirakler? Det må Gud i deg til å tro. Du oppfører deg som Gud. Du skjønner som Gud. Du tenker som Gud. Bibelen sier at dere er amatør, små “guder”. Jesus sa det. For du er en del av Gud.

Akkurat som at jeg er en liten Branham, og du er en liten hvem-enn-du-er, og fordi foreldrene dine har det navnet. Naturen du har er fordi foreldrene dine er på den måten, fordi du ble født av dem.

Og grunnen til at dere tror på Gud og tror på mirakler og tegn og under, er fordi dere er sønner og døtre av Gud. Dere mottar Liv. Livet kommer som nummer tre. Ja vel.

²⁰⁵ Da Jesus gikk opp på fjellet, overalt hvor Han gikk, tok Han med Seg Peter, Jakob og Johannes, tre vitner. Tre er Livets nummer. Får dere tak i det? Kjærlighet, glede, fred.

²⁰⁶ Nå, la oss gå raskt til slutten av kapitlet nå, raskt, mens vi leser.

For Guds Ord er levende, mer virksomt . . . enn tveegget sverd, . . . og skjelner selv hjertets motiver.

Og ingen skapning er blitt skult for ham, men alt er . . . blottlagt for hans øyne, som vi skal avlegge regnskap for.

²⁰⁷ Broder, det er ikke en flue som kunne lande på en dørstolpe der uten at Han vet det. "Alt er blottlagt." Broder, Han vet om alt du noen gang har gjort, enhver tanke du noen gang har tenkt. Det er hva Han er. Vi tror Ham på den måten.

Og når Gud kommer inn i oss og setter oss i Menigheten, setter Han gaver og slikt i Menigheten for å sette Sitt Vesen i funksjon. Hvis Gud er den uendelige Gud, så helbreder Han de syke. Han kan reise opp de døde. Han kan rense de spedalske, få de blinde til å se. Han kan gi visjoner. Han kan gjøre alle slags ting, ved å arbeide gjennom Sin Menighet, fordi det er Gud i dere. Der er Menigheten.

²⁰⁸ Hvordan blir den menigheten en Menighet, ved å bli medlem av Den? Nei, sir. Ved å håndhilde? Nei, sir. Ved vanndåp? Nei, sir. Ved medlemskap? Nei, sir. Hvordan får du Den? "For ved én Ånd er vi alle døpt inn i ett Legeme." Slik er det.

²⁰⁹ Romerne 8,1.

Derfor er det da ingen fordømmelse . . .

"Ingen verdslig fordømmelse." De kan ikke fordømme deg for noe.

. . . er det da ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus, som ikke vandrer etter kjødet, men etter Ånden.

²¹⁰ Slik er det. Det er måten du bedømmer kristendommen din på. Det er måten å vite om du har kommet inn i den Hvilen på, du bryr deg ikke lenger om verden. Ja visst. Du ser det, gå bort fra det. Du har noe bedre å tenke på. Slik er det: "Ingen fordømmelse." Det er slik vi kommer inn i Legemet.

²¹¹ Og du er sikret: "For evig." Bibelen sier det. Se over her i Hebreerne, det 10. kapitlet. Han sa:

For der det var ofringer av okser og offer, lå det hvert år en påminnelse om synd.

Men denne mannen, . . . ved ett offer . . .

Velsignet være Hans hellige Navn!

For ved ett offer har han for all evighet gjort dem fullkomne . . .

212 Halleluja! Ikke til den neste vekkelsen, men for *evig*. “Det gamle er forbi; og alt er blitt nytt.” Vi vandrer i Lyset, det skjønne Lyset. Fuglene synger annerledes.

213 Sitter her, ser på denne unge alkoholikeren. For omtrent fem år siden antar jeg, var Rosella en beruset person som gikk nedover gatene i Chicago, full, vrikket rundt, falt ned i alle slags tenkelige synder som var, full og involvert i alt hun kunne være. Og en kveld sa Den Hellige Ånd, som er mer levende og mer virksom enn et tveegget sverd: “Kvinne, du er en alkoholiker.” Halleluja! Hvis ikke det er den samme Gud som var der tilbake, som visste at Sarah lo bak Ham, så vet ikke jeg hva Han er.

214 Oppe i forsamlingen til en annen ung kvinne. Hun hadde gått og fått henne dit. Sa: “Du er en narkoman.” Hvordan Han skjelner sinnets tanker!

215 Og berømte, aristokratiske forkynnere satt der, som har verdensomspennende evangelisering, med hendene foldet, i T-skjorter, og trodde at vi ikke gjenkjente dem, som om de kunne sitte i et møte som det uten at Gud åpenbarte hvem de var. Satt der med et annerledes utseende, som om de var noen andre. Den Hellige Ånd visste hvem de var. Og de satt der, og i hjertene sine tenkte de at Det var tankeoverføring. Vet ikke mer om Gud enn en Hottentott vet om en egyptisk natt. Det er riktig. De kjenner Det ved bokstaven, men ikke ved Ånden. “Bokstaven dreper, men Ånden gir Liv.” Slik er det. Det er tanken. “Mer levende, mer virksomt enn et tveegget sverd, en Skjelner av hjertets tanker.”

216 Lytt. Følg med.

Heller ikke er noen skapning blitt skjult for ham, men alt er nakent og blottlagt fremfor hans øyne, . . . vi skal avlegge regnskap for.

Når vi da har en så stor øversteprest . . . (Lytt nå; til dere syke.) . . . som har gått gjennom himlene, Jesus, Guds Sønn, så la oss holde fast på vår bekjennelse.

217 “Holde fast”, det betyr ikke bare å fortsette med å vitne. Hvis du ikke lever livet, så holder du ikke fast på det; du lever i hykleri. Du er . . . Du burde helst komme ut og bare si at du er en synder og glemme det. Ikke bekjenn deg for å være en kristen og lev noe annet; du er den største snublesteinen verden noensinne har hatt. Hvis du er en synder, innrøm det og gå videre, få det rett med Gud. Hvis du er en kristen, hold fast på bekjennelsen din, bli der.

218 Følg med på dette nå. Jeg ønsker å få med dette rett før vi drar.

For vi har ikke en øversteprest som ikke kan ha medlidenhet med våre svakheter, men en som i alle ting er blitt prøvd . . . som vi, men uten synd.

Lytt.

La oss derfor komme fram til nådens trone med frimodighet, for at vi kan få miskunn og finne nåde og hjelp i den tid vi trenger det.

Velsignet være Guds Navn!

²¹⁹ Lytt baptister, presbyterianere, lutheranere. Dere kommer til å spørre meg dette spørsmålet: “Abraham trodde Gud, og det ble tilregnet ham som rettferdighet.” Jeg vet. Dere refererer alltid til det. Det er sant. “Hva mer kan et menneske gjøre enn å tro på Gud?” Det er helt riktig. Det er alt han kan gjøre. Men når Gud anerkjenner den troen, gir Han deg Den Hellige Ånd.

²²⁰ “Så hva gjør jeg, broder Branham? Roper jeg?” Ikke nødvendigvis. “Taler jeg i tunger?” Ikke nødvendigvis. Du kan både rope og tale i tunger og fremdeles leve som en—som en hedning og fremdeles begjære kvinner. Du kan fremdeles røyke og drikke og alt annet. Jeg har sett folk tale i tunger og så gå rett ut og gjøre noen av de skitneste og uærligste forretningene jeg noen gang har sett. Jeg har sett dem rope og gråte krokodilletårer og så stjele det de kunne komme over. Jeg har sett dem gå ut og snu seg etter hver eneste jente som går nedover gaten. Hm-hmh. Det er ett sikkert tegn på at du ikke har Den. Det er riktig.

²²¹ Men, broder, når du har gått over fra døden til Livet, er alle de tingene døde, og du er en ny skapning i Kristus Jesus. Hvis du ser noe galt, vil du be for det: “Gud, vær nådig.” Og hvis du ser problemer, i stedet for å gå å baksnakke og prøve å gjøre det verre, så vil du prøve å finne personen og rette opp i det hele og skape ro så raskt som mulig. Det er Guds Ånd i deg.

²²² Hvis du gjør en feil? Du er utsatt for dem. Hvis du gjør en feil, vil du rette opp i det med det samme. “La ikke solen gå ned over deres vrede.” Det er slik du vet at du har gått over fra døden til Livet, du har kjærlighet, fred, glede, langmodighet, godhet, vennlighet, tålmodighet. Vi har en Øversteprest som sitter i Himmelen, som er klar til å gå i forbønn på vår bekjennelse. Hva er det? Det var da Jesus gikk tilbake til Logos, Ildstøtten som ledet Israels barn, sitter i Nærværet av disse store, denne kilden, disse Regnbuelysene som gikk ut, disse syv fullkomne Åndene, en fullkommen Ånd av kjærlighet.

²²³ Følg nå med. Det første er den *fullkomne* kjærligheten, det er Guds kjærlighet, ren og uforfalsket. Det neste som kommer inn der er *fileo* kjærlighet, det er kjærlighet som du har for din kone og dine barn. Det neste under det er *begjærlig* kjærlighet. Det neste er *ugudelig* kjærlighet. Og går bare videre nedover til det er *skittenhet*, blir bare mer og mer fordervet, fordervet.

²²⁴ Og alt som hadde en begynnelse, har en ende. Og alt det vil bli tatt rett bort, og det vil ikke bli husket i det hele tatt og komme rett tilbake til det fullkomne en dag. Og den eneste måten . . . Du kan ikke stoppe her nede, halvveis på veien og komme opp *hit*.

Du må være fullt og helt inne og stole på og hvile fullstendig i frelsen som Jesus Kristus ga deg ved tro.

225 Det er en Ånd av ærlighet som kommer fra Gud. Det er kilden, kilden fra Gud. Det er ærlighet. Det neste er mannen som gjør en “god gjerning” for sin neste. Det neste er karen som, “du må holde øye med”. Det neste er karen som, “er en tyv”. Det neste er karen som, “er en morder”, hold opp. Ser dere hvordan det forderves stadig mer? Men alle dem vitner om det ekte.

226 Det er det jeg sier. Hver gang du ser en person som . . . Du ser et lite par som går nedover gaten, kjærester, kanskje de er åtti år gamle. Det vitner bare om at det i Himmelen er et ungt par som representerer dem, i Himmelen. “Dersom dette tabernakel går til grunne, har vi et Der.”

227 Hvis du ser en mann som svindler, stjeler, lyver, husk bare, hans del venter ham i helvete, hans sted hvor han vil bli plaget foran Gud og de hellige Engler med ild og svovel. Han vil bli plaget der. Ikke for alltid, han kan ikke bli plaget for alltid, for alltid betyr ikke for alle, for alle tider. Evigheten er for alltid, Evigheten er . . . har ingen begynnelse eller ende. Men *for alltid* er “en tidsperiode”. Bibelen sier: “For alltid og”, bindeord, “for alltid”. Jona sa han var i hvalens buk “for alltid.” Er en tidsperiode.

228 Men, hør her, det er bare ett Evig Liv, og det er Gud. Og hvis du skal bli plaget for evig og aldri kan dø, så har du Evig Liv. Du kan ikke bli plaget for alltid . . . Du kan bli plaget i hundre millioner år foran Gud og de hellige Englene med ild og svovel. Jeg vet ikke hvor lenge det er planlagt. Men til slutt må det komme til en ende, fordi det hadde en begynnelse. Og Gud alene har Evig Liv. “Den som hører Mine Ord og tror på Ham som har sendt Meg”, har ikke liv *for alltid*, “han har Evig Liv.” Det Livet som begynte, er ikke noe *her* nede fra. Men hele veien opp Dit, Evig Liv, *Zoe*, Guds Eget Liv kommer ned og bor i mennesket, og han er Evig med Gud og kan ikke dø. Det er hva Ordet sier.

229 Bare tenk på det. Er det to Evige Liv? Du kan ikke svare på det, kan du? Det er bare ett Evig Liv, og det er Guds Liv. Dette andre slags liv, uansett hva det er, det har en ende. Og alt som hadde en begynnelse har en ende. Men alt som ikke hadde noen begynnelse har ingen ende. Og Gud sa at Han ville gi oss Evig Liv uten begynnelse, vi ble bare skapt som en del av Ham. Og faktisk ble ikke Livet som er i oss brakt hit av menneskelig natur. Naturen ga oss en ånd, men den ånden døde, og vi fikk Guds Ånd. Ære være Gud!

230 Var Gud et menneske? Ja visst. “La Oss danne mennesket i Vårt Eget bilde.” Hva var Gud? Ett teofani, en kropp. Og der ble mannen laget slik og satt over hagen. Men det fantes ikke noe menneske som kunne dyrke jorden, som hadde sanser. Så skapte Han mennesket ut av jordens støv, i dyreriket, og det mennesket

dyrket jorden. Og mennesket falt i overtredelse. Helt riktig. Og Gud, Teofaniet, kom ned og ble kjød og tok bolig iblant oss for å gjenløse mennesket.

²³¹ Så det er ingenting du kunne gjøre. Du er en synder til å begynne med. Du er dannet i misgjerning. Du er født i synd, kom til verden og talte løgner. Du ble født her i denne verden ved et seksuelt begjær fra din far og mor. Og du er absolutt dømt til helvete, det spiller ingen rolle hva du gjør. Kanskje du aldri lyver, stjeler; holder alle budene og alt annet; og du vil gå til helvete, som en svale går tilbake til reiret sitt. Men den eneste måten du noen gang kan leve igjen på, er å ta imot Den Hellige Ånd, Guds Evige Liv.

²³² Hva gjorde deg til den du er? I begynnelsen, da Den Hellige Ånd ruget over jorden, var det ikke noe annet enn vulkanske utbrudd. En liten påskelilje dukket opp. Gud sa: "Det ser pent ut. Bare fortsatte å ruge." Blomster kom fram. Gress kom fram. Trær kom fram. Fugler fløy ut av støvet. Dyr kom fram. Et menneske kom fram.

²³³ Nå, hvordan skjedde det? Ved Den Hellige Ånds ruging, førte disse materialene sammen, kalium, kalsium; skapte blomstene, skapte dyr, skapte deg.

²³⁴ Og nå, du har en fri vilje. Gud ruger over deg igjen og sier: "Hører du Min Røst? Forherd ikke ditt hjerte, som i opprørets dager." Her kommer Han ned, forkynner Ordet.

"Evangeliet som ble forkynt for dem var ikke . . . hadde ikke tro på Det, så Det ble til ingen nytte for dem." De hørte Det, men de trodde Det ikke.

²³⁵ Gud kom ned. Han viste dem en Ildstøtte. Han viste ved Sin profet, ved tegn og under, at Han var med dem. De trodde Det ikke. Åh, de likte å se miraklene. De likte å høre profeten. Men da det kom til å tro Det, så gjorde de det ikke. Livene deres viste at de ikke gjorde det.

²³⁶ "Nå," sa Han, "fall ikke i det samme eksempelet på vantro." For i denne siste tid, til hedningemenigheten, har Gud vist Seg igjen; samme tegn, samme under, samme Ildstøtten, stadfestet, bevist. La oss ikke forherde våre hjerter og falle i den samme fristelsen som der tilbake i vantro, for vi vil råtne på jorden, og det vil være alt.

²³⁷ Og når Den Hellige Ånd banker på ditt hjerte, [Broder Branham banker på talerstolen—Red.] "Etter så lang tid, når du hører Min Røst, da forherd ikke ditt hjerte." Sier: "Barnet Mitt, dette er Sannheten." Se ikke på budbæreren. Lytt til Budskapet. Tro Det. "Forherd ikke ditt hjerte, som i opprørets dager."

²³⁸ Når han hører Din Røst: "Forherd ikke ditt hjerte." Så sier du: "Ja, Herre, jeg tror." Da kommer du inn i Liv, Den Hellige Ånd kommer inn i deg. Din gamle ånd dør ut, som får deg til å begjære og hate, og ondskap og fiendskap og—og hat og alle de

tingene dør bort. Og du blir full av kjærlighet, glede, fred, hvile. Uansett hvordan vinden blåser, er alt vel.

Mitt anker holder innenfor forhenget.

Gjennom hver sterk og kraftig storm,

Mitt anker holder innenfor forhenget.

For på Kristus, den solide Klippen jeg står;

Alle andre grunner er synkende sand.

²³⁹ Slik er det. Eddie Perronet, da han skrev den velkjente sangen. Alle andre grunner, alle denominasjoner, alle læresetninger, alle doktriner svinner bort. Kristus!

Du sier: "Vel, jeg kjenner Bibelen." Du har ikke Liv ved å kjenne Bibelen.

"Jeg kjenner katekismen min." Du har ikke Liv ved å kjenne katekismen din.

"Vel, jeg er en kristen." Du har ikke Liv ved å bekjenne kristendommen.

²⁴⁰ Du har Liv ved å kjenne Ham. Kjenner du Ham, har du Liv. "Da kommer du inn i Hans Hvile. Du hviler fra dine gjerninger, slik Gud hvilte fra Sine." Du er blitt en sønn av Gud, Guds deltaker. Og hvis den—hvis den Hellige Ånd lokker deg, og du lokker tilbake og sier: "Ja, Herre", eller kurrer.

²⁴¹ Kurrer: "Kom til Meg, alle dere som strever og har tungt å bære. Jeg vil gi dere Hvile."

²⁴² Og du sier: "Åh, jeg er ung. Jeg har . . . Åh, pastoren min gjør ikke . . . Alt jeg trenger å gjøre . . ." Skjønner? Du vil aldri finne Det.

²⁴³ Men når du sier: "Ja, min Herre. Jeg hører Din Røst. Jeg forherder ikke mitt hjerte. Jeg bryr meg ikke, Herre, Det er Ditt Ord og jeg tror Deg. Ta meg, Jesus: 'Akkurat som jeg er, uten noen annen grunn, enn at Ditt Blod ble utgytt for meg. Og der lover jeg: "Jeg vil tro." Å Guds Lam, jeg kommer.'" Legg hendene dine på Hans døende hode og si: "Herre, jeg er en syndner, og Du kalte på meg."

²⁴⁴ "Alle som Faderen har gitt Meg vil komme til Meg, og Jeg vil reise ham opp i de siste dager."

²⁴⁵ "Ja, Herre, jeg kommer. Jeg forherder ikke mitt hjerte som de gjorde under opprøret, jeg tror virkelig."

²⁴⁶ Hva gjør Han så? Han gir deg Sitt Liv, Zoe, Evig Liv. Og hvis Gud kunne reise oss opp fra jordens støv, der vi kommer fra . . . Kom vi fra støvet? Alt du ser, kommer fra støvet. Og hvis Gud kunne gjøre meg til det jeg er i dag, uten å ha noe valg; bare fordi Han ønsket å skape meg og gi meg muligheten til å møte Golgata og ta min beslutning; og jeg tok min beslutning og trodde på Ham; hvor mye mer kommer Han til å reise meg opp! Hvis Han gjorde meg til det jeg er, uten å ha hatt et valg, så tok jeg et valg og lot Han komme inn; da Han tok Sine egne hender og sverget

ved Seg Selv, at Han ville reise meg opp på den siste dag. Jeg kan hvile trygt.

247 Jeg har Hvile, ikke fordi jeg tilber på søndag, ikke fordi jeg tilber på sabbaten. Det har ingenting med det å gjøre. Jeg tilber fordi jeg har kommet inn i Hans fred og Hvile: fred, hvile, kjærlighet, glede. La stormene rase; ankeret mitt holder.

248 Har du fått den opplevelsen i kveld, du min venn som sitter her i dette varme tabernaklet? Du kom ikke for å høre meg. Nei. Du kom for å høre Ordet. Lytt, min venn.

249 Nå, om du ikke har fått den Hvilen, kan du finne Den her og nå. Du trenger ikke komme opp hit til alteret. Sitt akkurat der du er. Vær oppriktig og si: "Kristus, bare tal til hjertet mitt. Jeg vet det er varmt. Jeg er—jeg er bare helt klam og svett. Jeg er fryktelig. Men, Herre, jeg kan sannelig svette av smerte som er verre enn dette før morgengry."

Og legen kan riste på hodet og si: "Det er et hjerteinfarkt. Han er død." Hva da?

250 Hva da? Når den store Boken blir åpnet, hva da? Dere hørte den sangen: *Hva da?* "Når de som har forkastet Budskapet vil bli spurt om å gi en grunn, hva da?" Hva da? Tenk på det nå, virkelig nøye.

251 Mens vi bøyer vårt hode, tenk på det.

Når de som forkaster dette Budskapet i kveld,
Vil bli spurt om å gi en grunn, hva da?

Hva da? Hva da?

Når den store Boken blir åpnet, hva da?

Når de som forkaster dette Budskapet i kveld,
Du vil bli spurt om å gi en grunn, hva da?

252 Himmelske Far, alt dette er i Dine hender nå. Her ligger den sanne Sabbaten fremfor folket. Her har Guds Engel runget det ut i hele verden de siste årene. Kritikere og alt annet har forsøkt å fordømme Det. Men hver gang beviser Du at Du er Gud.

253 Den vitenskapelige verden, kirkenes verden; er de blinde, Herre? Kanskje det er noen her i kveld som ønsker å få synet igjen, å gå videre uten å friste Gud, som i opprørets dager; ikke prøve å friste Ham ved å være god på søndag, eller overholde en bestemt dag, eller en bestemt læresetning, eller tilhøre en bestemt menighet. Men ønsker å komme ut og bli omskåret på hjertet og motta Den Hellige Ånd. Og de ønsker Ham. Ved tro prøver de nå å ta imot Ham i sitt hjerte. De prøver å finne velvilje hos Deg, Herre.

254 Åh, de har kanskje talt i tunger. De har kanskje ropt. De har fremdeles det samme gamle sinnet. De har fremdeles den samme gamle ondskapen. De baksnakker og sladrer fremdeles og gjør ting de ikke skulle gjøre. De ønsker ikke det, Herre. Hva da, når den store Boken blir åpnet, som sier: "Slike vil ikke komme inn i

Himmelriket”? “Vær da fullkomne, slik deres Far i Himmelen er fullkommen.” Noe mindre enn det vil ikke komme inn. Stoler de fullt og helt på den korsfestede i kveld? Hvis ikke, Herre, må de si det ene Evige “ja” akkurat nå.

255 Si: “Herre, jeg . . . Ingen følelse, men jeg føler bare Noe nede i mitt hjerte, det Noe forteller meg: ‘Jeg kan gjøre det akkurat nå ved Din nåde’. Og jeg tar imot Deg som min personlige Frelser nå. Jeg—jeg forkaster alle tingene i verden, og jeg ønsker å komme inn i Din Hvile. Og jeg tror jeg gjør det akkurat nå. Jeg tror Den Hellige Ånd fører meg rett inn på det stedet.”

256 Mens hvert hode er bøyd. Føler noen det på den måten her og nå? Løft hånden din: “Den Hellige Ånd fører meg nå til et punkt hvor jeg ikke vil sladre noe mer.” Gud velsigne deg. “Jeg vil ikke gjøre de tingene. Sinnet mitt er borte. Jeg kan leve i fred og glede og tålmodighet fra nå av. Jeg tror at Gud taler til meg akkurat nå, at jeg kan gjøre det fra denne stunden av, ved Hans nåde.” Vil dere løfte hendene deres? Gud velsigne dere. Gud velsigne den unge damen. Noen andre? “Nå tror jeg.”

257 Ikke frist Ham, som på opprørets dag. Ikke tenk fordi vi går på møte på søndag eller overholder sabbaten. Paulus sa: “Dere som holder dager eller måner og så videre, jeg er redd for dere. Loven er en skygge av de gode, kommende ting, og ikke selve bildet av det, kan aldri gjøre tilbederen fullkommen.” Men Kristus gjør deg fullkommen, fullkommen i Guds øyne. Han tar bort din synd, tar bort fordømmelse fra deg, gir deg Sin kjærlighet og glede.

258 Vil du komme inn til Hvile nå? La noen løfte sin hånd og si: “Jeg har gjort det.” Gud velsigne deg, unge dame, her borte til venstre for meg. Gud velsigne mannen som sitter til høyre for meg. Å komme inn til Hans Hvile, tenk på det akkurat nå.

259 Be: “Akkurat som jeg er, Herre, uten noen annen grunn; jeg er ikke noe bra. Jeg kan ikke tilby Deg noe, bortsett fra mitt gamle, utslitte, syndige liv. Vil Du ta imot meg? Rense? Utfri? Fordi jeg har lovet at jeg vil tro. Å Guds Lam, jeg kommer. Jeg kommer nå og tror nå at jeg har gått over fra døden til Livet. Fordi rett her på plassen min har jeg tatt imot Deg som min Frelser, og jeg føler fred i mitt hjerte.”

260 Fem har løftet opp hendene sine. Er det en til som føler det på den måten, som vil løfte hånden? Hvis du ikke er en kristen, ta imot Ham akkurat nå.

261 Hvis du bekjenner at du er en kristen og ikke har vært på den måten, er du fremdeles en synder, uansett hva slags liv du—du har levd, eller hva du prøver å gjøre selv. Det du gjør blir ikke akseptert. Det er hva Han har gjort. Din egen rettferdighet vil ikke bli akseptert. Hvis du slutter å røyke bare fordi du sier: “Vel, jeg bør slutte å røyke fordi jeg bekjenner kristendommen”, Gud aksepterer ikke det. Hvis du slutter å begjære kvinner bare

fordi du får deg selv til å gjøre det, så vil ikke Gud akseptere det. Det er noe du gjør. Det er gjerninger. Det er nåde som frelser deg. Har Gud kommet til deg og tatt alt dette bort fra deg? Det er det neste.

²⁶² Du sier: “Jeg har blitt medlem av menigheten, og derfor måtte jeg slutte med disse tingene.” Gud aksepterte ikke det, ikke noe du kan komme med. Han aksepterer bare det Kristus gir. Han gir deg Evig Liv og tar disse tingene fra deg. Vil du ta imot Det?

. . . ute på det stormfulle, ville havet,
Kom, forankre din sjel i Hvilens havn,
Og si: “Min elskede er min.”

Jeg har forankret min sjel . . .

Ja vel, dere kan løfte hodet. Budskapet er over nå. La oss bare tilbe nå.

Jeg vil ikke seile på det ville havet mer;
Stormen kan rase over det ville, stormfulle
dypet,
I Jesus er jeg trygg for evig.

²⁶³ Alle nå, i tilbedelse.

Jeg har forankret min sjel i Hvilens havn,
(Sabbat)
Jeg vil ikke seile på det ville havet mer;
Stormen kan rase over det ville, stormfulle
dypet,
I Jesus er jeg trygg for evig.
Skinn på meg, . . .

Bare slipp deg løs. Lukk øynene dine. Føler du den behagelige Ånden? Det er tilbedelse. Budskapet er over. Dette er tilbedelse.

La Lyset fra fyret skinne på meg,
Å skinn på meg, Å Herre, skinn på meg,
Å la Lyset fra fyret skinne på meg.

²⁶⁴ Hvor mange har det veldig bra? Løft opp hånden din. Den behagelige, ydmyke ånden, det er Det.

Å bli lik Jesus, bare å bli lik Jesus,
På jorden lengter jeg etter å bli lik Ham;
Gjennom hele livsreisen fra jorden til
Herligheten,
Bare ber jeg om å få bli lik . . .

Bare tilbe.

HEBREERNE, KAPITTEL FIRE NOR57-0901E
(Hebrews, Chapter Four)
HEBREERBREVET-SERIEN

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndag kveld den 1. september, 1957 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org